

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I <i>Ανακοινώσεις</i>	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2002/C 202/01	Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2002 στην υπόθεση C-69/02 (αίτηση του Tribunal de paix de Luxembourg για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Tilly Reichling κατά Léon Wampach («Σύμβαση των Βρυξελλών — Πρωτόκολλο για την ερμηνεία της συμβάσεως από το Δικαστήριο — Εθνικά δικαστήρια δυνάμει να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου»)	1
2002/C 202/02	Υπόθεση C-189/02 P: Αίτηση αναιρέσεως της Dansk Rørindustri A/S που ασκήθηκε στις 21 Μαΐου 2002 κατά της απόφασης της 20ής Μαρτίου 2002, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-21/99, Dansk Rørindustri A/S κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	1
2002/C 202/03	Υπόθεση C-202/02 P: Αίτηση αναιρέσεως των: 1) Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, 2) Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH και 3) Isoplus Fernwärmetechnik GmbH που υποβλήθηκε στις 31 Μαΐου 2002 κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH και Isoplus Fernwärmetechnik GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	2

2002/C 202/04	Υπόθεση C-205/02 P: Αναίρεση της ΚΕ KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft mbH που ασκήθηκε στις 3 Ιουνίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (4ο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-17/99, ΚΕ KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft mbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	3
2002/C 202/05	Υπόθεση C-206/02 P: Αίτηση αναίρεσεως που ασκήθηκε στις 3 Ιουλίου 2002 από την LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 20 Μαρτίου 2002 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-23/99 LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.	4
2002/C 202/06	Υπόθεση C-207/02 P: Αίτηση αναίρεσεως της Brugg Rohrsysteme GmbH που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	5
2002/C 202/07	Υπόθεση C-208/02 P: Αίτηση αναίρεσεως της LR af 1998 (Γερμανία) GmbH [πρώην Lögstör Rör (Γερμανία) GmbH] που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-16/99, LR af 1998 (Γερμανία) GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	6
2002/C 202/08	Υπόθεση C-213/02 P: Αίτηση αναίρεσεως της εταιρίας ABB Asea Brown Boveri Ltd κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), της 20ής Μαρτίου 2002, στην υπόθεση T-31/99, ABB Asea Brown Boveri Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υποβλήθηκε στις 7 Ιουνίου 2002	7
2002/C 202/09	Υπόθεση C-215/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Sozialgericht Stuttgart με διάταξη της 4ης Ιουνίου 2002, στην υπόθεση Karin Müller κατά Postbeamtenkrankenkasse προσεπικληθέν: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte.	7
2002/C 202/10	Υπόθεση C-220/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof της Δημοκρατίας της Αυστρίας με διάταξη της 22ας Μαΐου 2002, στην υπόθεση Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten κατά Wirtschaftskammer Österreich	8
2002/C 202/11	Υπόθεση C-222/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 16ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση 1. Peter Paul, 2.-4. ..., 5. Cornelia Sonnen-Lütte, 6.-10. ..., 11. Christel Mörkens, κατά Bundesrepublik Deutschland (Γερμανικού Δημοσίου), εκπροσωπούμενου από τον Bundesminister der Finanzen (ομοσπονδιακό Υπουργό Οικονομικών)	9
2002/C 202/12	Υπόθεση C-223/02: Προσφυγή της Φινλανδικής Δημοκρατίας κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2002	10
2002/C 202/13	Υπόθεση C-224/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Korkein Oikeus (Φινλανδία) με διάταξη της 14ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση Heikki Antero Pusa κατά Osuuspankkien Keskinäinen Vakuutusyhtiö	11

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2002/C 202/14	Υπόθεση C-235/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Gela — Ufficio del Giudice per le Indagini Preliminari, με διάταξη της 19ης Ιουνίου 2002, στην ποινική διαδικασία κατά Marco Antonio Saetti και Andrea Frediani	11
2002/C 202/15	Υπόθεση C-236/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με απόφαση της 12ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση J. Slob κατά Productschap Zuivel	12
2002/C 202/16	Υπόθεση C-237/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 2ας Μαΐου 2002 στην υπόθεση Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG κατά Ulrike Hofstetter και Ludger Hofstetter	12
2002/C 202/17	Υπόθεση C-238/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 7ης Μαΐου 2002 στο πλαίσιο της υποθέσεως Hauptzollamt Hamburg-Hafen κατά Kazimieras Viluckas	12
2002/C 202/18	Υπόθεση C-239/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Recthtbank van Koophandel te Hasselt με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση, αφενός, Douwe Egberts NV κατά 1. Westrom Pharma NV και 2. Chr. Souranis, αφετέρου, NV Douwe Egberts κατά BVBA FICS-WORLD	12
2002/C 202/19	Υπόθεση C-240/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το τρίτο τμήμα διοικητικών διαφορών του Tribunal Supremo με διάταξη της 16ης Μαΐου 2002, στην υπόθεση Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (ASEMPRE) και Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería κατά Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos	14
2002/C 202/20	Υπόθεση C-246/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 7ης Μαΐου 2002 στο πλαίσιο της υποθέσεως Hauptzollamt Hamburg-Hafen κατά Ricardas Jonusas	14
2002/C 202/21	Υπόθεση C-247/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Sezione staccata di Brescia με διάταξη της 22ας Ιανουαρίου 2002 στην υπόθεση Sintesi SpA κατά Autorità per la Vigilanza sui Lavori pubblici και Ingg. Provera e Carrassi SpA	14
2002/C 202/22	Υπόθεση C-248/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 8 Ιουλίου 2002	15
2002/C 202/23	Υπόθεση C-254/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, με απόφαση της 5ης Ιουλίου 2002, στην υπόθεση Fast Forward Resources plc κατά Commissioners of Customs and Excise	16

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα <i>(συνέχεια)</i>	Σελίδα
2002/C 202/24	Υπόθεση C-260/02 P: Αίτηση αναίρεσης του Michael Becker που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2002 κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-9/01, Michael Becker κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	16
2002/C 202/25	Υπόθεση C-261/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2002	17
2002/C 202/26	Υπόθεση C-262/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Ιουλίου 2002	18
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2002/C 202/27	Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Ανακοίνωση	19
2002/C 202/28	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-340/99, Arne Mathisen AS κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ και οριστικοί αντισταθμιστικοί δασμοί — Σολομός Ατλαντικού εκτροφής — Προσφυγή ακυρώσεως — Ανάλυση υποχρεώσεως — Αθέτηση — Υποχρέωση συνεργασίας — Παράβαση — Αρχή της αναλογικότητας — Αγωγή αποζημίωσης)	20
2002/C 202/29	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση T-81/00, Associação Comercial de Aveiro κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κοινωνική πολιτική — Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Προσφυγή ακυρώσεως — Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Αιτιολογία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών)	21
2002/C 202/30	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-179/00, A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Οδηγία 92/27/ΕΟΚ του Συμβουλίου — Επισήμανση φαρμάκου — Κεντρική διαδικασία εγκρίσεως φαρμάκων — Χρήση του λογοτύπου από τον τοπικό αντιπρόσωπο στο μπλε πλαίσιο της εξωτερικής συσκευασίας φαρμάκου)	21
2002/C 202/31	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-232/00, Chef Revival USA Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Μη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής — Κανόνας 18, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95)	22
2002/C 202/32	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-239/00, SCI UK Ltd Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Επιστροφή εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1430/79 — Έννοια της ειδικής περιπτώσεως)	22

2002/C 202/33	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-311/00, British American Tobacco (Investments) Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής — Ύπαρξη των εγγράφων — Κατάργηση της δίκης — Έξοδα που προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία)	22
2002/C 202/34	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-323/00, SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH κατά Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σύμπλεγμα SAT.2 — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β και γ, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Ίση μεταχείριση)	23
2002/C 202/35	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-365/00, Alsace International Car Service SARL (AICS) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Δημόσιες συμβάσεις — Μεταφορά επιβατών με οχήματα με οδηγό κατά τις συνόδους του Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο — Συμβατό προς το γαλλικό δίκαιο)	24
2002/C 202/36	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2002 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/00, T-27/01 T-56/01 και T-69/01, Carmine Salvatore Tralli κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Υπάλληλοι — Υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Παράταση της περιόδου δοκιμασίας — Απόλυση διαρκούς της περιόδου δοκιμασίας — Παραδεκτό — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Αιτιολογία — Δικαστικά έξοδα)	24
2002/C 202/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-74/01, Albano Ferrer de Moncada κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Άρθρο 19 του ΚΥΚ — Αίτηση εγκρίσεως προσκομίσεως εγγράφων ενώπιον εθνικού δικαστηρίου)	25
2002/C 202/38	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-106/01, Noé Youssoufoum κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά ασφαλιστικού ισοδυνάμου συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κτηθέντων στο πλαίσιο επαγγελματικής δραστηριότητας προγενέστερης της αναλήψεως καθηκόντων στις Κοινοτητες)	25
2002/C 202/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-187/01, Arnaldo Mellone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή αποζημιώσεως)	26
2002/C 202/40	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-179/99, Sud Pesca SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κοινό δασμολόγιο — Μη εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Κατάργηση δίκης)	26
2002/C 202/41	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-325/99, Generale Conserve SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κοινό δασμολόγιο — Μη εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Κατάργηση δίκης)	26

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα <i>(συνέχεια)</i>	Σελίδα
2002/C 202/42	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-200/00, Glenryck UK Ltd και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κοινό δασμολόγιο — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Κατάργηση δίκης)	27
2002/C 202/43	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-327/00, ICAT Food SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κοινό δασμολόγιο — Μη εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Κατάργηση δίκης)	27
2002/C 202/44	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-105/01, Società Lavori Impianti Metano Sicilia (SLIM Sicilia) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως — Σχέδια συγχρηματοδοτούμενα από το ΕΤΠΑ — Άρνηση παρατάσεως της προθεσμίας για την υποβολή αιτήσεως οριστικής πληρωμής — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό)	27
2002/C 202/45	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-290/01, ομόσπονδο κράτος του Brandebourg κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση δίκης)	28
2002/C 202/46	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 29ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση T-21/02, Giuseppe Atzeni κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 97/612/ΕΚ της Επιτροπής — Κρατικές ενισχύσεις — Γεωργικός τομέας — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Απαράδεκτο)	28
2002/C 202/47	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-34/02 R, B κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις συνδεδεμένες με εργασίες ναυπηγήσεως και μετατροπής πλοίων που χορηγούνται ως ενισχύσεις για την ανάπτυξη — Ανάκτηση — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Fumus boni juris — Επείγον»)	29
2002/C 202/48	Υπόθεση T-159/02: Προσφυγή της Masdar (U.K.) Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002	29
2002/C 202/49	Υπόθεση T-168/02: Προσφυγή της Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002	30
2002/C 202/50	Υπόθεση T-170/02: Προσφυγή της Maria Rosaria Ragazzini κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 29 Μαΐου 2002	30
2002/C 202/51	Υπόθεση T-179/02: Προσφυγή του Jan Pflugradt κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 12 Ιουνίου 2002	31
2002/C 202/52	Υπόθεση T-181/02: Προσφυγή της Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2002 ...	31

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα <i>(συνέχεια)</i>	Σελίδα
2002/C 202/53	Υπόθεση T-182/02: Προσφυγή της Uni-Pharma — Κλέων Τσέτης Φαρμακευτικά Εργαστήρια Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική Εταιρία — κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς	32
2002/C 202/54	Υπόθεση T-183/02: Προσφυγή της El Corte Inglés, S. A. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 11 Ιουνίου 2001	33
2002/C 202/55	Υπόθεση T-184/02: Προσφυγή της El Corte Inglés, S. A. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 11 Ιουνίου 2001	33
2002/C 202/56	Υπόθεση T-185/02: Προσφυγή που ασκήθηκε από το Succession Picasso κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2002	34
2002/C 202/57	Υπόθεση T-188/02: Προσφυγή της Freiburger Lebensmittel GmbH & Co. Produktions- und Vertriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχήματα και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2002	35
2002/C 202/58	Υπόθεση T-190/02: Προσφυγή της Anita Jannice Österholm κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2002	35
2002/C 202/59	Υπόθεση T-192/02: Προσφυγή της G.D. Searle LLC κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 21 Ιουνίου 2002	36
2002/C 202/60	Υπόθεση T-199/02: Προσφυγή του Michel Van Beek κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2002	36
2002/C 202/61	Υπόθεση T-200/02: Προσφυγή του Βασιλείου Τσαρνάβα κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 29 Ιουνίου 2002	37
2002/C 202/62	Υπόθεση T-207/02: Προσφυγή της Nicoletta Falcone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Ιουλίου 2002	37
2002/C 202/63	Υπόθεση T-208/02: Προσφυγή-αγωγή της Lene Beier κατά της Ευρωπόλ που ασκήθηκε στις 3 Ιουλίου 2002	37
2002/C 202/64	Υπόθεση T-209/02: Προσφυγή-αγωγή του Andreas Mausolf κατά της Ευρωπόλ που ασκήθηκε στις 5 Ιουλίου 2002	38
2002/C 202/65	Διαγραφή της υποθέσεως T-258/97	38
2002/C 202/66	Διαγραφή της υποθέσεως T-382/00	39
2002/C 202/67	Διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-143/01 και T-161/01	39

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (<i>συνέχεια</i>)	Σελίδα
2002/C 202/68	Διαγραφή της υποθέσεως T-238/01	39
2002/C 202/69	Διαγραφή της υποθέσεως T-2/02	39

II *Προπαρασκευαστικές πράξεις*

.....

III *Πληροφορίες*

2002/C 202/70	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων</i>	
	EE C 191 της 10.8.2002	40

I

(Ανακωνώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 22ας Μαρτίου 2002

στην υπόθεση C-69/02 (αίτηση του Tribunal de paix de Luxembourg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Tilly Reichling κατά Léon Wampach ⁽¹⁾

(«Σύμβαση των Βρυξελλών — Πρωτόκολλο για την ερμηνεία της συμβάσεως από το Δικαστήριο — Εθνικά δικαστήρια δυνάμει να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου»)

(2002/C 202/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-69/02, με αντικείμενο αίτηση του Tribunal de paix de Luxembourg (Λουξεμβούργο) προς το Δικαστήριο, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Tilly Reichling και Léon Wampach, παρουσία του: Établissement d'assurances contre la vieillesse et l'invalidité, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1982, L 88, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (ΕΕ 1982, L 388, σ. 24), με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας (ΕΕ L 388, σ. 1), με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου

1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας (ΕΕ L 285, σ. 1) και με τη Σύμβαση της 29ης Νοεμβρίου 1996 για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας (ΕΕ 1997, C 15, σ. 1), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 22 Μαρτίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunal de paix de Luxembourg με απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 18.5.2002.

Αίτηση αναίρεσεως της Dansk Rørindustri A/S που ασκήθηκε στις 21 Μαΐου 2002 κατά της αποφάσεως της 20ής Μαρτίου 2002, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-21/99 ⁽¹⁾, Dansk Rørindustri A/S κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-189/02 P)

(2002/C 202/02)

Η Dansk Rørindustri A/S, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους K. Dyekjær-Hansen, K. Høegh και C.K. Lauridsen, άσκησε στις 21 Μαΐου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως της 20ής Μαρτίου 2002, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-21/99, Dansk Rørindustri A/S κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να τροποποιήσει το άρθρο 3 της αποφάσεως 1999/60/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του (πρώην) άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ [υπόθεση IV/35691/Ε4 Καρτέλ σωλήνων (προμονωμένες σωλήνες) ΕΕ 1999, L 24, σ. 1], προκειμένου να μειωθεί το επιδικασθέν σε βάρος της αναιρεσείουσας πρόστιμο 1 475 000 ECU.
- Επικουρικώς, σε συνάρτηση με το πρώτο αίτημα: να ανατρέξει την απόφαση του Πρωτοδικείου και να αναπέμψει την υπόθεση προκειμένου να εξεταστεί εκ νέου το ζήτημα του ύψους του προστίμου.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Dansk Rørindustri A/S ενώπιον των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Εσφαλμένη νομική αντίληψη συνιστάμενη στην αποδοχή του εκ μέρους της Επιτροπής καθορισμού του προστίμου, καθόσον το Πρωτοδικείο

- παρέβη τον κανονισμό 17 ⁽²⁾ καθώς και τη γενικώς ισχύουσα αρχή της αναλογικότητας και της ισότητας, επιβάλλοντας στη Dansk Rørindustri A/S ένα πρόστιμο το οποίο είναι δυσανάλογο σε σχέση με τη διαπραχθείσα παράβαση·
- παρέβη τον κανονισμό 17 καθώς και τη γενική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά την εφαρμογή των αρχών που διέπουν την επιβολή προστίμων ⁽³⁾ οι οποίες έχουν ουσιωδώς τροποποιηθεί σε σχέση με τις κατά το χρονικό αυτό σημείο ισχύουσες αρχές ως προς τη μη σύννομη εξέταση της υποθέσεως και την κίνηση της διαδικασίας: δεν συνάδει προς το πνεύμα της Συνθήκης και του κανονισμού 17 η εφαρμογή κατευθυντηρίων γραμμών για το ύψος του προστίμου, οι οποίες έχουν διαμορφωθεί κατά τέτοιον τρόπο ώστε η επιδιωκόμενη και επιβαλλόμενη διαβάθμιση να μην έχει απολύτως καμία αξία ή σημασία για μικρές επιχειρήσεις. Αυτό συνεπάγεται, αφενός, εμφανή και απαράδεκτη δυσμενή διάκριση σε βάρος μικρότερων επιχειρήσεων και, αφετέρου, ότι η επιδιωκόμενη και επιβαλλόμενη διαβάθμιση ανάλογα, μεταξύ άλλων, με τον βαθμό της υπαιτιότητας, τη διάρκεια κ.λ.π., καθίσταται άνευ αντικειμένου και εκτοπίζεται από έναν πλήρως αυτομάτως υπολογιζόμενο καθορισμό.

Το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο περιόρισε τον παράγοντα της διάρκειας της παραβάσεως, χωρίς αυτό να ασκήσει καμία επίδραση, αποδεικνύει ότι ούτε έγινε ούτε μπορεί να γίνει διαβάθμιση του προστίμου της Dansk Rørindustri A/S ανάλογα με την έκταση της παραβάσεως, εφόσον η εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών γίνεται με βάση τυπικά κριτήρια χωρίς κλιμάκωση ανάλογα με το μέγεθος της επιχειρήσεως.

Είναι παράλογο το ότι στην ABB, ως πρωταίτια, επιβλήθηκε περιορισμένο πρόστιμο συνεπεία συμπράξεως η οποία συνίστατο σε μεγάλη έκταση στην εμπλοκή των άλλων μετεχόντων του καρτέλ και στη μεγιστοποίηση της συμβολής τους, ενώ μερικές από τις άλλες εμπλεκόμενες κατόπιν πρωτοβουλίας της ABB και διατηρηθείσες στο πλαίσιο του καρτέλ επιχειρήσεις αναγκάστηκαν να παραιτηθούν από τη συνέχιση της παρουσίας τους στην αγορά μετά την κίνηση της αφορώσας το καρτέλ διαδικασίας.

Δεν αμφισβητείται ότι στο άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 δεν περιέχεται ρητός περιορισμός στον κύκλο εργασιών εντός της ΕΕ. Ωστόσο, έχει παγιωθεί εν τω μεταξύ μια αντίληψη της σημασίας των εν λόγω κύκλων εργασιών μέχρι τέτοιου βαθμού ώστε η αντίληψη αυτή να έχει αποκτήσει χαρακτήρα εθίμου που δεν μπορεί άνευ ετέρου να τροποποιηθεί αναδρομικώς.

- Τυπικό ελάττωμα: ακόμη και αν το Δικαστήριο κρίνει ότι ορθώς το Πρωτοδικείο αποδέχθηκε την εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών, εσφαλμένως το Πρωτοδικείο δεν δέχθηκε ότι η εφαρμογή τους αναδρομικώς συνεπάγεται παράβαση της αρχής της προηγούμενης ακροάσεως, καθόσον η αναιρεσείουσα δεν είχε τη δυνατότητα να ενεργήσει σύμφωνα προς την τροποποιηθείσα αυτή πρακτική.

(1) ΕΕ C 100, σ. 19.

(2) Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 36).

(3) Ανακοίνωση της Επιτροπής, του Ιανουαρίου 1998, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3).

Αίτηση αναιρέσεως των: 1) Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, 2) Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH και 3) Isoplus Fernwärmetechnik GmbH που υποβλήθηκε στις 31 Μαΐου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH και Isoplus Fernwärmetechnik GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-202/02 P)

(2002/C 202/03)

Οι Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH και Isoplus Fernwärmetechnik GmbH, εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους P. Krömer και F. Nusterer, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 31 Μαΐου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH και Isoplus Fernwärmetechnik GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι αναρreseίουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

1. Να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-9/99 (που είχε ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/60/EK της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/35.691/E-4: — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999 L 24, σ. 1), επικουρικώς δε, να μειώσει το επιβληθέν στις προσφεύγουσες (αναρreseίουσες), σημεία 2, 3 και 4 του διατακτικού της αποφάσεως της Επιτροπής, πρόστιμο, και να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση 1999/60/EK της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (αναρreseίβλητης) της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/35.691/E-4: — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999 L 24, σ. 1).
2. Επικουρικώς, να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-9/99 (που είχε ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/60/EK της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/35.691/E-4: — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999 L 24, σ. 1), επικουρικώς δε, να μειώσει το επιβληθέν στις προσφεύγουσες (αναρreseίουσες), σημεία 2, 3 και 4 του διατακτικού της αποφάσεως της Επιτροπής, πρόστιμο, και να αναπέμψει την εν προκειμένω υπόθεση στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προς έκδοση νέας αποφάσεως.
3. Επικουρικώς, να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-9/99 (που είχε ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/60/EK της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/35.691/E-4: — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999 L 24, σ. 1), επικουρικώς δε, να μειώσει το επιβληθέν στις προσφεύγουσες (αναρreseίουσες), σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως της Επιτροπής, πρόστιμο, και να μειώσει το ύψος του επιβληθέντος στον όμιλο «Henss/Isorplus» (αναρreseίων), με τα άρθρα 3δ και 5δ της αποφάσεως 1999/60/EK της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (αναρreseίβλητης), της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/35.691/E-4: — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999 L 24, σ. 1), προστίμου.
4. Να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (αναρreseίβλητη) στα δικαστικά έξοδα περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας αναρreseύσεως.

Λόγοι αναρreseύσεως και κύρια επιχειρήματα:

- Παραβίαση του κοινοτικού δικαίου: Οι αναρreseίουσες εμμένουν στους ισχυρισμούς που προέβαλαν προκειμένου να αποδείξουν τον παράνομο χαρακτήρα των κατευθυντηρίων γραμμών για τον καθορισμό του ύψους των προστίμων, καθώς επίσης και τους ισχυρισμούς που προέβαλαν σχετικά με την παραβίαση του δικαιώματος ακροάσεως σε σχέση με την εφαρμογή αυτών των κατευθυντηρίων γραμμών και σχετικά με την παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 του Συμβουλίου και την παράβαση του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ.

— Διαδικαστικές πλημμέλειες:

- Σε σχέση με την αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων: το Πρωτοδικείο παρέλειψε να εξετάσει τους μάρτυρες που ονομαστικώς πρότειναν οι προσφεύγουσες σχετικά με την επιχειρηματολογία τους επί συγκεκριμένων σημείων της προσφυγής. Στην προκειμένη υπόθεση το Πρωτοδικείο — αν γίνει δεκτό ότι δεν ήταν αναγκαίο να υποβληθούν αιτήματα διεξαγωγής τακτικών αποδείξεων, πράγμα το οποίο αμφισβητείται — όφειλε, εν πάση περιπτώσει, αυτεπαγγέλτως, να αποφασίσει, στο πλαίσιο της υποχρεώσεώς του για διαμόρφωση ορθής κρίσεως, να εξετάσει ως μάρτυρες τα προταθέντα πρόσωπα.
- Στο σκεπτικό της αναρreseίβλητης αποφάσεως περιλαμβάνονται, σε ορισμένα σημεία, διαπιστώσεις αντίθετες προς τα πραγματικά περιστατικά.

Αναίρεση της ΚΕ KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft mbH που ασκήθηκε στις 3 Ιουνίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (4ο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-17/99, ΚΕ KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft mbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-205/02 P)

(2002/C 202/04)

Η ΚΕ KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft m.b.H., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Walter Löbl, του δικηγορικού γραφείου Grassner Lenz Thewanger και συνεργάτες, Linz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 3 Ιουνίου 2002, αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (4ο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-17/99, ΚΕ KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft mbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1).

Η αναρreseίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-17/99, που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 1999/60/EK της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.691/E-4-Kartell προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999, L 24, σ. 1), επικουρικώς δε, τη μείωση του επιβληθέντος με την απόφαση αυτή στην αναρreseίουσα προστίμου, απόφαση η οποία εκδόθηκε στις 20 Μαρτίου 2002 και επιδόθηκε στις 26 Μαρτίου 2002, επί της υποθέσεως ΚΕ KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft mbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθόσον η απόφαση αυτή αφορά την αναρreseίουσα·

Επικουρικώς

- να εξαφανίσει την εν λόγω απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για εκ νέου εκδίκαση·

έτι επικουρικότερον

- να μειώσει το επιβληθέν στην ΚΕ KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft mbH πρόστιμο·

- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας δίκης όσο και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

- παραβίαση κανόνων του ουσιαστικού κοινοτικού δικαίου
 - παραβίαση της αρχής της ισότητας (ιση μεταχείριση και εμπιστοσύνη στη συνέχιση της μέχρι τούδε ακολουθούμενης πρακτικής): η Επιτροπή δεν μπορεί να παρεκκλίνει από την μέχρι τούδε ακολουθούμενη πρακτική όσον αφορά τις αποφάσεις της και να εφαρμόσει τις «κατευθυντήριες γραμμές», κατά μείζονα λόγο καθόσον δημιούργησε στην αναιρεσίμουσα την προσδοκία ότι θα αποκομίσει οφέλη αν επιδείξει πνεύμα συνεργασίας (ανακοίνωση περί συνεργασίας). Ζητώντας την επίδειξη πνεύματος συνεργασίας η Επιτροπή δεσμεύεται από την μέχρι τούδε ακολουθούμενη πρακτική ως προς τον προσδιορισμό των προστίμων.
 - Παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων (όσον αφορά τη διάρκεια της παραβίασεως): καίτοι κατά το γράμμα και το πνεύμα των κατευθυντηρίων γραμμών επιβάλλεται προοδευτική αύξηση του προστίμου αναλόγως της διάρκειας της παραβίασεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δέχεται για τρίμηνη μόνο υπέρβαση της ετήσιας περιόδου αναφοράς, στην περίπτωση της αναιρεσίμουσας, αύξηση σαφώς μεγαλύτερη μιας αναλογικής αυξήσεως.
 - Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως της αναδρομικής ισχύος, λόγω εφαρμογής των «κατευθυντηρίων γραμμών», καθόσον αυτές λαμβάνουν υπόψη για τον καθορισμό του προστίμου τον συνολικό κύκλο εργασιών αντί του αφορώντος το προϊόν κύκλου εργασιών, όπως μέχρι τούδε.
- Παραβίαση ουσιαστικών διαδικαστικών κανόνων
 - Παραβίαση της υποχρεώσεως ακροάσεως
 - Παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

(¹) που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Αίτηση αναίρεσεως που ασκήθηκε στις 3 Ιουλίου 2002 από την LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 20 Μαρτίου 2002 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-23/99 (¹) LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(Υπόθεση C-206/02 P)

(2002/C 202/05)

Η LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, με έδρα το Løgstør, Δανία, εκπροσωπούμενη από τους D. Waelbroeck και H. Peytz,

δικηγόρους, άσκησε, στις 3 Ιουνίου 2002, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 20 Μαρτίου 2002 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-23/99 LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσίμουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ης Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-23/99
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Οκτωβρίου 1999, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση IV/35.691, Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων, με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στην αναιρεσίμουσα, ή τουλάχιστον να μειώσει σημαντικά το ύψος του προστίμου, ή, επικουρικώς, να παραπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο Πρωτοδικείο·
- να κρίνει παράνομες τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 (²) και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3), βάσει του άρθρου 241 της Συνθήκης ΕΚ· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Εσφαλμένη εκτίμηση των κριτηρίων για τον υπολογισμό του προστίμου (παραβίαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 και των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως-εσφαλμένη εφαρμογή ή — επικουρικώς — έλλειψη νομιμότητας των κατευθυντηρίων γραμμών του 1998): το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να θεωρεί ότι έλαβε επαρκώς υπόψη όλους τους σχετικούς με το πρόστιμο παράγοντες δεχόμενο τον εκ μέρους της Επιτροπής υπολογισμό του προστίμου ο οποίος αρχίζει από ένα βασικό ποσό το οποίο, στην περίπτωση της αναιρεσίμουσας, ήταν τόσο υψηλό ώστε οι προσαρμογές βάσει της διάρκειας παραβίασεως και των επιβαρυντικών και ελαφρυντικών περιστάσεων πραγματοποιήθηκαν ή θα πραγματοποιούνταν σε ένα επίπεδο κατά πολύ υψηλότερο από το ανώτατο όριο του προστίμου (10 % του παγκόσμιου κύκλου εργασιών) το οποίο θέτει ο κανονισμός 17/62. Ολόκληρη η μέθοδος για τον υπολογισμό του προστίμου είναι πλημμελής και αποτελεί εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του κανονισμού 17/62. Η μέθοδος καταλήγει στον υπολογισμό τελικών προστίμων που δεν αντικατοπτρίζουν ορθά τις σχετικές ατομικές περιστάσεις και ούτε καν αντικατοπτρίζουν το σχετικό μέγεθος των βασικών ποσών που επέλεξε η Επιτροπή και τα οποία προσαρμόστηκαν βάσει των σχετικών περιστάσεων, αλλ' αντιθέτως — στην περίπτωση όλων των επιχειρήσεων των κατηγοριών 2 και 3 — απλώς αντικατοπτρίζουν το μέγεθος του παγκόσμιου κύκλου εργασιών του ομίλου επιχειρήσεων, οπότε προσδίδεται δυσανάλογη σημασία στο στοιχείο αυτό.

Παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της μη αναδρομικότητας: το Πρωτοδικείο πλανήθηκε περί το δίκαιο θεωρώντας ότι η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής να επιβάλλει πρόστιμα και το δικαίωμά της «να αυξάνει το γενικό επίπεδο των προστίμων» υπερτερεί του άρθρου 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, όπως εισήχθη στο κοινοτικό δίκαιο με το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αναιρεσείουσα είχε δικαίωμα να επικαλεστεί την πρακτική της Επιτροπής σχετικά με τον υπολογισμό των προστίμων, όπως αυτή ίσχυε κατά τον χρόνο των επαφών της με την Επιτροπή. Επιπλέον, το δικαίωμα αυξήσεως του γενικού επιπέδου των προστίμων εντός του επιβαλλομένου ανωτάτου ορίου δεν μπορεί να συγκριθεί με τη θέσπιση εν προκειμένω μιας γνήσιας οιονεί νομοθεσίας υπό τη μορφή κατευθυντηρίων γραμμών και σημειωμάτων που αλλοιώνουν απολύτως ολόκληρη τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων.

Ανεπαρκής συνεκτίμηση των ελαφρυντικών περιστάσεων.

Μη ορθή εφαρμογή της ανακοινώσεως περί της μη φορολόγησης των προστίμων ή της μείωσης του ποσού των προστίμων σε υποθέσεις που αφορούν τα Κάρτελ.

(1) ΕΕ C 86, της 27.03.1999, σ. 31.

(2) Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

Αίτηση αναιρέσεως της Brugg Rohrsysteme GmbH που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-207/02 P)

(2002/C 202/06)

Η Brugg Rohrsysteme GmbH, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Thomas Jestaedt, Hans-Joachim Salger και Martin Sura, του δικηγορικού γραφείου Lovells των Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Philippe Dupont, του δικηγορικού γραφείου Arendt & Medernach, άσκησε στις 4 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 20ής Μαρτίου 2000, και να ακυρώσει το άρθρο 1 των αποφάσεων της Επιτροπής, της 21ής Οκτωβρίου 1998 [K(1998) 3117 τελικό] και της 6ης Νοεμβρίου 1998 [K(1998) 3415 τελικό και K(1998) 3117 τελικό] (2), καθόσον διαπιστώνεται δι' αυτών ότι η αναιρεσείουσα μετείχε σε συμφωνία και σε εναρμονισμένες πρακτικές κατά της Powerpipe AB· να ακυρώσει το άρθρο 3 των ανωτέρω αποφάσεων της Επιτροπής· επικουρικώς, ζητεί τη μείωση, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, του επιβληθέντος με το άρθρο 3 προστίμου στην αναιρεσείουσα.
2. Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας τα αφορόντα τόσο την ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

- Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως της αναδρομικής ισχύος, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της χρηστής διοικήσεως στο πλαίσιο της επιβολής του προστίμου: Η αναδρομική εφαρμογή των «κατευθυντηρίων γραμμών» συνεπάγεται, όσον αφορά την αναιρεσείουσα, την επιβολή τριπλασίου προστίμου, τούτο δε όχι ως αποτέλεσμα σταθμίσεως των δεδομένων μιας ατομικής περιπτώσεως, αλλά, στην πράξη, ως συνέπεια ενός αυστηρού, ως προς τα πρόστιμα, κανονισμού.
- Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω τροποποιήσεως της μεθόδου υπολογισμού του προστίμου, κατόπιν της συνεργασίας της αναιρεσείουσας: Επιχείρηση η οποία επέδειξε πνεύμα συνεργασίας έχει εύλογο συμφέρον να μην μεταβάλει η Επιτροπή εκ των υστέρων τις θεμελιώδεις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση του προστίμου κατά τέτοιον τρόπο ώστε, στην πράξη, η επιδειχθείσα διάθεση συνεργασίας να μην έχει κανένα αποτέλεσμα.
- Προσβολή των δικαιωμάτων του αμυνομένου, λόγω της εφαρμογής των νέων κατευθυντηρίων γραμμών που διέπουν την επιβολή των προστίμων, χωρίς να παρασχεθεί στην αναιρεσείουσα το δικαίωμα ακρόασεως.
- Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, λόγω της μη μείωσης του αρχικού ποσού του προστίμου: Τόσο η Επιτροπή όσο και το Πρωτοδικείο αναγνώρισαν την έκταση και τη σημασία του ορίου του 10 % που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17. Το όριο αυτό δεν αφορά μόνον το τελικό ποσό, αλλά, αντιθέτως, κανένα ποσό από τα λαμβανόμενα υπόψη για τον υπολογισμό του προστίμου δεν πρέπει να υπερβαίνει το όριο του 10 %. Λόγω της — μη αμφισβητούμενης — σχέσεως 5 προς 1 που υφίσταται μεταξύ της τρίτης και τέταρτης κατηγορίας των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων, θα έπρεπε να μειωθεί το αρχικό ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην αναιρεσείουσα.

— Πεπλανημένη επί της ουσίας εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με τη συμμετοχή στον εμπορικό αποκλεισμό κατά της Powerpipe: Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε να μετάσχει ως απλή δράστις σε έναν τέτοιο εμπορικό αποκλεισμό, η συμμετοχή της σε μία μόνο συνάντηση στην οποία συζητήθηκαν τα μέτρα που επρόκειτο να ληφθούν εκ μέρους άλλων στο πλαίσιο ενός τέτοιου εμπορικού αποκλεισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόδειξη συμμετοχής της σ' αυτόν.

(1) που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(2) ΕΕ 1999, L 24, σ. 1.

Αίτηση αναιρέσεως της LR af 1998 (Γερμανία) GmbH [πρώην Lögstör Rör (Γερμανία) GmbH] που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-16/99, LR af 1998 (Γερμανία) GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-208/02 P)

(2002/C 202/07)

Η LR af 1998 (Γερμανία) GmbH [πρώην Lögstör Rör (Γερμανία) GmbH] εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Hans-Joachim Hellmann, του δικηγορικού γραφείου Shearman & Sterling του Mannheim, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-16/99, LR af 1998 Lögstör Rör (Γερμανία) GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την επιδοθείσα στην αναιρεσείουσα στις 12 Νοεμβρίου 1998 και δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30.1.1999 απόφαση της καθής, της 21ής Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.691/E-4: — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (2), καθόσον αφορά την αναιρεσείουσα,

επικουρικώς

να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο.

2. Να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα·

έτι επικουρικότερον

να εξαφανίσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προς έκδοση νέας αποφάσεως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

— Παραβίαση κανόνων ουσιαστικού δικαίου:

— Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως της αναδρομικής ισχύος και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

— Με τις «κατευθυντήριες γραμμές» η Επιτροπή διαμόρφωσε ένα σύστημα επιβολής προστίμων, το οποίο υπερβαίνει τα όρια της εξουσιοδοτήσεως που της παρέχει το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και προέβη στην εφαρμογή αυτού του νέου συστήματος επί υποθέσεων προγενεστέρων της εκδόσεως αυτών των «κατευθυντηρίων γραμμών». Η αναιρεσείουσα είχε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι η ακολουθούμενη στον τομέα της επιβολής προστίμων πρακτική και οι θεμελιώδεις αρχές που διέπουν την αξιολόγηση του επιδειχθέντος πνεύματος συνεργασίας στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας δεν επιτρέπεται να υποστούν θεμελιώδεις τροποποιήσεις διαρκούσης της διοικητικής διαδικασίας και ότι, εν πάση περιπτώσει, οι θεμελιώδεις τροποποιήσεις δεν μπορεί να έχουν αναδρομική ισχύ.

— Πεπλανημένη νομική εκτίμηση του περιθωρίου διακριτικής ευχέρειας στο πλαίσιο της εφαρμογής και της ερμηνείας του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17: Αφενός, η έκδοση των «κατευθυντηρίων γραμμών» και ο εξ αυτής προκύπτων επαναπροσανατολισμός της ακολουθούμενης από την Επιτροπή πρακτικής στον τομέα της επιβολής προστίμων δεν καλύπτεται πλέον από το αναγνωρισμένο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας που παρέχει το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και συνιστά, επομένως, παραβίαση της θεμελιώδους αρχής του συννόμου της διοικητικής δράσεως. Αφετέρου, η εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 στη συγκεκριμένη περίπτωση της αναιρεσείουσας συνιστά, από πολλές απόψεις, κατάχρηση διακριτικής ευχέρειας. Η Επιτροπή δεν στάθμισε, στο πλαίσιο της αποφάσεώς της, τις ατομικές διαφοροποιήσεις και τη διάρκεια, όπως και τη βαρύτητα, της παραβάσεως. Εξάλλου, με την αναδρομική εφαρμογή των «κατευθυντηρίων γραμμών» η Επιτροπή παρεκκλίνει από την παγίως ακολουθούμενη στον τομέα της επιβολής προστίμων διοικητική πρακτική, στο πλαίσιο της οποίας, μέχρι και τη γνωστή υπόθεση των χαρτονιών συσκευασίας, αξιολογούσε την πραγματική συμβολή εκάστου σύμφωνα με την παγιωμένη νομολογία του Δικαστηρίου. Τέλος, η εφαρμογή των «κατευθυντηρίων γραμμών» συνεπάγεται την επιβολή, σε σχέση με άλλους αποδέκτες της αποφάσεως, υπερβολικού προστίμου.

— Παραβίαση διαδικαστικών κανόνων

— Παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

— Παραβίαση της αρχής της ακρόασεως των ενδιαφερομένων

(1) που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(2) ΕΕ L 1999, L 24, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσης της εταιρίας ABB Asea Brown Boveri Ltd κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), της 20ής Μαρτίου 2002, στην υπόθεση T-31/99, ABB Asea Brown Boveri Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υποβλήθηκε στις 7 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-213/02 P)

(2002/C 202/08)

Η εταιρία ABB Asea Brown Boveri Ltd, με έδρα τη Ζυρίχη (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους A. Weitbrecht, M. Bay και S. Seelmann-Eggebert, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Ιουνίου 2002 αναίρεση κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), της 20ής Μαρτίου 2002, στην υπόθεση T-31/99 ⁽¹⁾, ABB Brown Boveri Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναίρεσει τα σημεία 2 και 3 του διατακτικού της απόφασης και
- 2) να ακυρώσει το άρθρο 3 της απόφασης της Επιτροπής, καθότι το μέτρο αφορά την αναίρεσείουσα και
- 3) να μειώσει περαιτέρω το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην αναίρεσείουσα με την απόφαση της Επιτροπής και επικουρικό σε σχέση με τα αιτήματα (2) και (3)
- 4) να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για να κριθεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου και
- 5) να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων της αναίρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Εσφαλμένη εφαρμογή του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, με αποτέλεσμα να απορριφθεί ως απαράδεκτη η γνωμοδότηση που κατατέθηκε από την ABB ως παράρτημα του υπομνήματος της απαντήσεως.

Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 48, παράγραφος 2: Η απόφαση δεν διακρίνει μεταξύ νέων νομικών ισχυρισμών και επιχειρημάτων που υποστηρίζουν ήδη προβληθέντες ισχυρισμούς. Η κατάθεση της γνωμοδότησεως ήταν παραδεκτή, διότι η γνωμοδότηση διευκρινίζει έναν ισχυρισμό που προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής και δεν εισάγει νέους νομικούς ισχυρισμούς.

Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ_: Η ABB δέχεται ότι η γενική αναφορά άλλων εγγράφων δεν δύναται να αντισταθμίσει ελλείψεις του δικογράφου της προσφυγής. Εντούτοις, το Πρωτοδικείο δεν βρήκε ελάττωμα ούτε στο δικόγραφο της προσφυγής, ούτε στο υπόμνημα απαντήσεως της ABB. Επομένως, μια γενική αναφορά εκ μέρους της ABB στη γνωμοδότηση δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή ως αποσκοπούσα στο να θεραπεύσει ελαττωματικό ισχυρισμό. Επιπλέον, δεν υφίσταται, όπως ορίζει η απόφαση, έρευνα για την ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ_, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Εσφαλμένη ερμηνεία της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης: Η απόφαση δεν αναγνωρίζει ότι δικαιολογημένη εμπιστοσύνη μπορεί να δημιουργηθεί από την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό των προστίμων, ότι η ανακοίνωση περί ευνοϊκής αντιμετώπισης καλεί τις επιχειρήσεις να βασίζονται στην ως άνω πρακτική επιβολής προστίμων και ότι έτσι αυξάνεται το επίπεδο προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, με αποτέλεσμα τον περιορισμό της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής να αποστεί από καθιερωμένη πρακτική.

Η απόφαση εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 ⁽²⁾: Η Επιτροπή χρησιμοποίησε τον σχετικό με τα προϊόντα που αφορά η παράβαση κύκλο εργασιών των επιχειρήσεων κατά των οποίων είχε κινηθεί η διαδικασία επιβολής προστίμου μόνον για να κατατάξει τις ως άνω επιχειρήσεις σε τέσσερις κατηγορίες για τον «προσδιορισμό της βαρύτητας κάθε επιχειρήσεως στον τομέα των σωλήνων», η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε τον σχετικό με τα προϊόντα που αφορά η παράβαση κύκλο εργασιών, προκειμένου να εκτιμηθεί η σοβαρότητα της παραβάσεως (πριν ληφθεί υπόψη η διάρκεια της παραβάσεως, τα επιβαρυντικά και ελαφρυντικά περιστατικά και η μείωση του προστίμου σύμφωνα με την ανακοίνωση περί ευνοϊκής αντιμετώπισης).

⁽¹⁾ EE C 121 της 01.05.1999, σ. 16.

⁽²⁾ Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης [EE P 13, 21.02.1962, σ. 204, (ειδ. έκδ. 008/1, σ. 25)].

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Sozialgericht Stuttgart με διάταξη της 4ης Ιουνίου 2002, στην υπόθεση Karin Müller κατά Postbeamtenkrankenkasse προσεπικληθέν: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte.

(Υπόθεση C-215/02)

(2002/C 202/09)

Με διάταξη της 4ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Ιουνίου 2002, το Sozialgericht Stuttgart στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Karin Müller κατά Postbeamtenkrankenkasse προσεπικληθέν: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Είναι οι παρέχοντες κατ' οίκον περίθαλψη, κατά την έννοια του άρθρου 44, ενδέκατο βιβλίο, του κοινωνικού κώδικα (SGB XI), εργαζόμενοι κατά την έννοια του άρθρου 48 της Συνθήκης ΕΚ και/ή του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Αντιβαίνει, ενόψει της νομολογίας του ΔΕΚ, της προκύπτουσας από τις αποφάσεις της 24.6.1996 (υπόθεση 150/85) ⁽²⁾ και της 5.3.1998 (υπόθεση C-160/96) ⁽³⁾, προς τα άρθρα 19, 25, 28 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, το γεγονός ότι η αξίωση για την προβλεπόμενη από το άρθρο 44 του SGB XI κοινωνική ασφάλιση του παρέχοντος κατ' οίκον περίθαλψη, όταν η περίθαλψη παρέχεται εντός του κράτους στο οποίο είναι ασφαλισμένος ο έχων ανάγκη κατ' οίκον περίθαλψεως, εξαρτάται από το αν ο παρέχων κατ' οίκον περίθαλψη έχει την κατοικία του στο ίδιο κράτος και όχι σε άλλο κράτος μέλος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 149 της 5.7.1971, σ. 2.

⁽²⁾ Συλλογή 1986, σ. 1995.

⁽³⁾ Συλλογή 1998, σ. I-843.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof της Δημοκρατίας της Αυστρίας με διάταξη της 22ας Μαΐου 2002, στην υπόθεση Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten κατά Wirtschaftskammer Österreich

(Υπόθεση C-220/02)

(2002/C 202/10)

Με διάταξη της 22ης Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 14η Ιουνίου 2002, το Oberster Gerichtshof της Δημοκρατίας της Αυστρίας, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten και Wirtschaftskammer Österreich που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακολούθων ερωτημάτων:

1. Έχει την έννοια ο όρος «αμοιβή» στο άρθρο 141 ΕΚ, καθώς και στο άρθρο 1 της οδηγίας 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών, της 10.2.1975 (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 42), ότι καλύπτει επίσης γενικώς ισχύουσες νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως εκείνη του άρθρου 8 του Bundesgesetz über die Sicherung des Arbeitsplatzes für zum Präsenz- oder Ausbildungsdienst einberufene oder zum Zivildienst zugewiesene Arbeitnehmer (ομοσπονδιακού νόμου περί της ασφάλειας της θέσεως εργασίας των εργαζομένων που εκλήθησαν να κάνουν τη στρατιωτική θητεία ή σε υπηρεσία εκπαιδύσεως ή που διατέθηκαν στην υπηρεσία παροχής κοινωνικών υπηρεσιών αντί της στρατιωτικής θητείας, APSG), κατά τις οποίες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, στο πλαίσιο των καθοριζόμενων σ' αυτές τομέων εκπληρώσεως δημοσίων καθηκόντων, κατά τη διάρκεια των οποίων κατά κανόνα δεν είναι δυνατή η εκπλήρωση ιδιωτικών υπηρεσιακών εργασιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη χρονικές περίοδοι εργασίας για τις υπολογιζόμενες ανάλογα με τη διάρκεια ιδιωτικών σχέσεων εργασίας αξιώσεις εργατικού δικαίου;
2. Έχει την έννοια το άρθρο 141 ΕΚ, καθώς και το άρθρο 1 της οδηγίας 75/117/ΕΟΚ, ότι,

από την άποψη της όμοιας αμοιβής,

η κατηγορία των καλυπτομένων από το άρθρο 8 APSG εργαζομένων ανδρών/γυναικών (κατηγορία Α),

σε περίπτωση συστήματος αμοιβών, το οποίο κατ' ουσίαν λόγω της προς την επιχείρηση αφοσιώσεως στο παρελθόν αναγνωρίζει στους εργαζομένους, για τη μεταβατική περίοδο (γεφύρωση) σε περίπτωση οριστικής λύσεως της σχέσεως εργασίας, την οποία δεν προκάλεσε ο εργαζόμενος άνευ σημαντικού λόγου, ή η οποία δεν προκλήθηκε από αυτόν υπατιώς, εφάπαξ αποζημίωση υπολογιζόμενη κλιμακωτά ανάλογα με τη διάρκεια της σχέσεως εργασίας, όπου οι μεμονωμένες χρονικές περίοδοι κατά τη διάρκεια της υπηρεσιακής σχέσεως έχουν απολύτως αυτόνομο χαρακτήρα και επιτρέπεται να αποκλείονται οι περίοδοι αδείας άνευ αποδοχών, αν η εν λόγω άδεια άνευ αποδοχών λαμβάνεται για λόγους συμφέροντος του εργαζομένου και κατόπιν δικής του πρωτοβουλίας, οι λόγοι δε αυτοί δεν αποτελούν σημαντικό λόγο, ο οποίος θα έδινε το δικαίωμα στον εργαζόμενο να προβεί ο ίδιος σε λύση της σχέσεως εργασίας διατηρουμένης της εφάπαξ αποζημιώσεως,

μπορεί να συγκριθεί με την κατηγορία των εργαζομένων γυναικών, οι οποίες, επικαλούμενες τις ρυθμίσεις του άρθρου 15 του Mutterschutzgesetz (νόμου περί προστασίας της μητρότητας) αποφασίζουν, μετά τη λήξη της κανονικής δεκαεξί εβδομάδες διαρκούσας «αδείας λόγω μητρότητας», να λάβουν για τη φροντίδα του παιδιού τους Karenzurlaub (γονική άδεια) («Erziehungsurlaub») άνευ αποδοχών έως - κατ' ανώτατο όριο - τη συμπλήρωση των δύο ετών του παιδιού (κατηγορία Β);

3. Έχει την έννοια το άρθρο 141 ΕΚ, καθώς και το άρθρο 1 της οδηγίας 75/117/ΕΟΚ, ότι οι διαφορές μεταξύ των αναφερομένων στο δεύτερο ερώτημα κατηγοριών εργαζομένων ανδρών/γυναικών, οι οποίες κυρίως έγκεινται στο ότι στην

κατηγορία Α των «υπηρετούντων τη στρατιωτική θητεία»

1. κανονικά υπάρχει υποχρέωση της «είσοδου στην υπηρεσία» ή, τουλάχιστον, αν η είσοδος στην υπηρεσία είναι εθελοντική (ακόμη και για χρονική περίοδο ορισμένου χρόνου),
2. η είσοδος στην υπηρεσία είναι δυνατή μόνον καθόσον αυτή είναι προς το δημόσιο συμφέρον και
3. η παροχή εργασίας στο πλαίσιο υπηρεσιακής σχέσεως που διέπεται από το ιδιωτικό δίκαιο — ακόμη και διαφορετικής σχέσεως — κανονικά δεν είναι δυνατή

ενώ στην περίπτωση της κατηγορίας εργαζομένων ανδρών/γυναικών Β — «γονική άδεια»

1. απόκειται μόνο στους εργαζόμενους να επιλέξουν αν αυτοί επιθυμούν στο πλαίσιο ορισμένης σχέσεως εργασίας να λάβουν γονική άδεια άνευ αποδοχών για την επιμέλεια του παιδιού τους και
2. αν μπορούν, κατά τη διάρκεια της εν λόγω γονικής αδείας, στον παρά την επιμέλεια του παιδιού εναπομένοντα χρόνο, να εξακολουθήσουν να επιδίδονται σε περιορισμένης εκτάσεως απασχόληση στο πλαίσιο ιδιωτικής υπηρεσιακής σχέσεως,

αρκούν ως αντικειμενική δικαιολογία για τον διαφορετικό υπολογισμό των εν λόγω χρονικών περιόδων για αξιώσεις που βασίζονται στον χρόνο υπηρεσίας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 16ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση 1. Peter Paul, 2.-4. ..., 5. Cornelia Sonnen-Lütte, 6.-10. ..., 11. Christel Mörkens, κατά Bundesrepublik Deutschland (Γερμανικού Δημοσίου), εκπροσωπούμενου από τον Bundesminister der Finanzen (ομοσπονδιακό Υπουργό Οικονομικών)

(Υπόθεση C-222/02)

(2002/C 202/11)

Με διάταξη της 16ής Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2002, το Bundesgerichtshof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1. Peter Paul, 2.-4. ..., 5. Cornelia Sonnen-Lütte, 6.-10. ..., 11. Christel Mörkens, και Bundesrepublik Deutschland (Γερμανικού Δημοσίου), εκπροσωπούμενου από τον Bundesminister der Finanzen (ομοσπονδιακό Υπουργό Οικονομικών), που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Παρέχουν οι διατάξεις των άρθρων 3 και 7 της οδηγίας 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων (ΕΕ 1994, L 135, σ. 5), στον καταθέτη, εκτός από το δικαίωμα να αποζημιώνεται, σε περίπτωση που οι καταθέσεις του δεν είναι πλέον διαθέσιμες, κατ' εφαρμογή ενός συστήματος εγγυήσεως των καταθέσεων μέχρι το ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, το δικαίωμα επιπλέον να αξιώνει από τις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν τα αναφερόμενα στο άρθρο 3, παράγραφοι 2 έως 5, μέτρα, εν ανάγκη μάλιστα να ανακαλούν την άδεια λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος;

Εφόσον στον καταθέτη απονέμεται τέτοιο δικαίωμα, περιλαμβάνει το δικαίωμα αυτό τη δυνατότητα προβολής απαιτήσεως αποζημιώσεως λόγω πταίσματος των αρμόδιων αρχών η οποία να υπερβαίνει το ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας;

2. Παρέχουν οι κατωτέρω απαριθμούμενες διατάξεις των οδηγιών περί εναρμονίσεως των κανόνων σχετικά με την εποπτεία των τραπεζών – είτε κατ' ιδίαν είτε σε συνδυασμό μεταξύ τους και, αν ναι, από ποιο χρονικό σημείο – στον αποταμιευτή και επενδυτή δικαιώματα που συνεπάγονται ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να λαμβάνουν προς το συμφέρον των αποταμιευτών και επενδυτών αυτών τα μέτρα εποπτείας για τα οποία έχουν εξουσιοδοτηθεί με τις εν λόγω οδηγίες και ότι ευθύνονται συναφώς σε περίπτωση πταίσματός τους, ή περιέχει η οδηγία 94/19/ΕΚ, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων, ειδική και πλήρη ρύθμιση για όλες τις περιπτώσεις μη διαθεσιμότητας των καταθέσεων;

— Πρώτη οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1977, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 3), άρθρο 6, παράγραφος 1, και αιτιολογικές σκέψεις 4 και 12

— Δεύτερη οδηγία 89/646/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ (ΕΕ 1989, L 386, σ. 1) άρθρα 3, 4-7 και 10-17, και αιτιολογική σκέψη 11

— Οδηγία 89/299/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 1989, σχετικά με τα ίδια κεφάλαια των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 1989, L 124, σ. 16), άρθρο 7, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 έως 6

— Οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ 1995, L 168, σ. 7), αιτιολογική σκέψη 15.

Αποτελούν ερμηνευτικό βοήθημα για την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα — ανεξάρτητα από το αν περιέχουν εφαρμοστέες στην προκειμένη περίπτωση διατάξεις — οι ακόλουθες οδηγίες:

— 92/30/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 1992, σχετικά με την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ενοποιημένη βάση (ΕΕ 1992, L 110, σ. 52), αιτιολογική σκέψη 11,

— 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, για την επάρκεια των ίδιων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 1993, L 141, σ. 1), αιτιολογική σκέψη 8,

— 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών (ΕΕ 1993, L 141, σ. 27), αιτιολογικές σκέψεις 2, 5, 29, 32, 41 και 42;

3. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεχθεί ότι οι ανωτέρω παρατεθείσες οδηγίες ή ορισμένες από αυτές παρέχουν στους αποταμιευτές ή επενδυτές το δικαίωμα να απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν προς το συμφέρον τους μέτρα εποπτείας, υποβάλλονται επιπλέον τα εξής ερωτήματα:

Παράγει το δικαίωμα του αποταμιευτή ή επενδυτή να αξιώνει τη λήψη μέτρων εποπτείας προς το συμφέρον του άμεσα αποτελέσματα στο πλαίσιο διαδικασίας που έχει κινηθεί κατά του κράτους μέλους, με συνέπεια να πρέπει να μην εφαρμοστούν οι εθνικές διατάξεις στις οποίες προσκρούει το δικαίωμα αυτό,

ή ευθύνεται το κράτος μέλος, το οποίο δεν έχει σεβαστεί το δικαίωμα αυτό των αποταμιευτών ή επενδυτών κατά τη μεταφορά των οδηγιών στο εσωτερικό δικαίό του, μόνο σύμφωνα με τις αρχές του κοινοτικού δικαίου περί ευθύνης του Δημοσίου;

Αποτελεί, στην τελευταία περίπτωση, η εκ μέρους του κράτους μέλους μη παροχή του δικαιώματος σχετικά με τη λήψη των μέτρων εποπτείας κατάφωρη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου;

Προσφυγή της Φινλανδικής Δημοκρατίας κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-223/02)

(2002/C 202/12)

Η Φινλανδική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την T. Rynhä, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2002 κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την οδηγία 2002/15/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002 (!), για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών, καθόσον αφορά τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος: αναρμοδιότητα

Η Φινλανδία θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενήργησαν καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων τους περιλαμβάνοντας τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Η οδηγία επικαλείται ως νομικές βάσεις τα άρθρα 71 ΕΚ και 137, παράγραφος 2, ΕΚ. Κατά τη Φινλανδία, η εκτίμηση της νομικής βάσεως επιβάλλει διαφορετική συλλογιστική σε συνάρτηση με τις εμπλεκόμενες κατηγορίες, ήτοι τους μετακινούμενους εργαζόμενους των επιχειρήσεων μεταφορών και τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς. Οι βάσεις όμως της επίμαχης ρυθμίσεως του χρόνου εργασίας είναι διαφορετικές ανάλογα με το αν πρόκειται για αυτοαπασχολούμενους οδηγούς ή μισθωτούς. Στην αρχική της πρόταση η οδηγία στηριζόταν ειδικά στο άρθρο 71 ΕΚ όσον αφορά τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς, όπως εκθέτει η πρώτη αιτιολογική της σκέψη.

Η Φινλανδία έχει την άποψη ότι καμία από τις παρατιθέμενες νομικές βάσεις δεν παρέχει στην Κοινότητα την εξουσία ρυθμίσεως του χρόνου εργασίας των αυτοαπασχολούμενων επαγγελματιών.

Δεύτερος λόγος: προσβολή της αρχής της αναλογικότητας

Η Φινλανδία θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο παραβίασαν την αρχή της αναλογικότητας, περί της οποίας κάνει λόγο το άρθρο 5, παράγραφος 3, ΕΚ, περιλαμβάνοντας τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, ΕΚ, η δράση της Κοινότητας δεν υπερβαίνει τα όρια των απαραίτητων προς επίτευξη των σκοπών της Συνθήκης μέτρων.

Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλει ότι οι οδηγίες, οι κανονισμοί, οι αποφάσεις και οι λοιπές πράξεις των οργάνων της Κοινότητας δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια του πρόσφορου και αναγκαίου προς επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών. Κατά τη νομολογία αυτή, είναι σαφές ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων πρόσφορων μέτρων, πρέπει να προτιμάται το λιγότερο περιοριστικό και ότι οι δυσμενείς συνέπειες των σχετικών μέτρων δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα μεγάλες σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

Τρίτος λόγος: προσβολή της αρχής της ελεύθερης ασκήσεως επαγγέλματος

Η Φινλανδία θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο παραβίασαν την αρχή της ελεύθερης ασκήσεως επαγγέλματος περιλαμβάνοντας τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Σύμφωνα με κοινή συνταγματική παράδοση των κρατών μελών της Κοινότητας η ελεύθερη άσκηση επαγγέλματος συνεπάγεται, βασικά, ότι ένας επιχειρηματίας μπορεί να αποφασίζει πόσο θα εργάζεται στην επιχείρησή του και να ορίζει ο ίδιος το ωράριό του. Αποτελεί μέρος της ίδιας της φύσεως της δραστηριότητας του επιχειρηματία η δυνατότητά του να επενδύει στην επιχείρησή του όχι μόνο το κεφάλαιο αλλά και την εργασία του.

Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ελεύθερη άσκηση επαγγέλματος αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου. Η αρχή αυτή αναγνωρίζεται επίσης από τον χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, αυτού, καθένας έχει το δικαίωμα να ασκεί ελεύθερα το επάγγελμα που επέλεξε ή δέχθηκε να ασκεί.

Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ελεύθερη άσκηση επαγγέλματος δεν μπορεί να περιορίζεται παρά μόνον εφόσον ο περιορισμός ανταποκρίνεται πράγματι σε κοινοτικούς σκοπούς σύμφωνους προς το γενικό συμφέρον και εφόσον δεν αποτελεί δυσανάλογη και απαράδεκτη παρέμβαση ικανή να στερήσει τους πολίτες από αναγνωρισμένα δικαιώματά τους.

Τέταρτος λόγος: αποτελέσματα επί της δραστηριότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων

Η Φινλανδία θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο παρέβησαν τα άρθρα 137, παράγραφος 2, ΕΚ και 157 ΕΚ περιλαμβάνοντας τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Το άρθρο 137, παράγραφος 2, ΕΚ επιτάσσει να αποφεύγεται με την έκδοση οδηγιών βάσει του άρθρου αυτού η επιβολή διοικητικών, οικονομικών και νομικών επιβαρύνσεων ικανών να παρεμποδίσουν την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Το δε άρθρο 157 υποχρεώνει την Κοινότητα να ενθαρρύνει με τη δράση της την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Οι περιορισμοί που επιβάλλει η οδηγία θίγουν στην πραγματικότητα ιδιαίτερα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ο περιορισμός του χρόνου εργασίας θίγει τις ανταγωνιστικές τους δυνατότητες, κατά τρόπον ώστε να διακρίνεται η θέση τους από εκείνη των ιδιοκτητών των μεγάλων επιχειρήσεων. Σε μια μεγάλη επιχείρηση, η κατανομή της εργασίας παρέχει τη δυνατότητα στους οδηγούς να κάνουν χρήση του συνόλου του επιτρεπόμενου από την οδηγία χρόνου εργασίας, ενώ το έργο της διευθύνσεως και της εξελίξεως της επιχειρήσεως ασκούν άλλα άτομα, τον χρόνο εργασίας των οποίων ουδόλως περιορίζουν οι διατάξεις της οδηγίας.

Πέμπτος λόγος: μη τήρηση της υποχρεώσεως παραθέσεως αιτιολογίας

Η Φινλανδία θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο παρέβησαν το άρθρο 253 ΕΚ περιλαμβάνοντας τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η υποχρέωση παραθέσεως αιτιολογίας, την οποία προβλέπει το άρθρο 253 ΕΚ είναι σύμφυτη προς τον κανονισμό, την οδηγία, την απόφαση ή προς κάθε παρόμοια πράξη. Οι παρατιθέμενες αιτιολογίες πρέπει να αναφέρουν με σαφήνεια και χωρίς αμφιβολία τη συλλογιστική του κοινοτικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, έτσι ώστε να προκύπτουν οι λόγοι της εκδόσεως της πράξεως αυτής και να μπορεί το Δικαστήριο να ασκεί το έργο ελέγχου που του έχει ανατεθεί.

Η Φινλανδία έχει την άποψη ότι οι ως άνω προϋποθέσεις δεν πληρούνται στο βαθμό που η οδηγία αφορά τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούς.

(1) ΕΕ L 80, σ. 35.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Korkein Oikeus (Φινλανδία) με διάταξη της 14ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση Heikki Antero Pusa κατά Osuuspankkien Keskinäinen Vakuutusyhtiö

(Υπόθεση C-224/02)

(2002/C 202/13)

Με διάταξη της 14ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2002, το Korkein Oikeus (Φινλανδία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Heikki Antero Pusa κατά Osuuspankkien Keskinäinen Vakuutusyhtiö που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Εμποδίζει το άρθρο 18 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή άλλος κανόνας του κοινοτικού δικαίου την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας σύμφωνα με την οποία, επί κατασχέσεως που διενεργείται για την αναγκαστική εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως αφορώσας χρηματική οφειλή, το καταβαλ-

όμενο σε τακτά χρονικά διαστήματα στον οφειλέτη μέρος της συντάξεως, το οποίο μπορεί να κατασχεθεί, καθορίζεται αφού αφαιρεθεί ο παρακρατούμενος εντός του λόγω κράτους μέλους φόρος εισοδήματος, δεδομένου ότι ο φόρος εισοδήματος που ο οφειλέτης κάτοικος άλλου κράτους μέλους υποχρεούται να καταβάλλει εντός του κράτους διαμονής του δεν λαμβάνεται υπόψη προς μείωση του ποσού της συντάξεως, οπότε το δυνάμενο να κατασχεθεί ποσό είναι μεγαλύτερο στην τελευταία αυτή περίπτωση, καθόσον καθορίζεται βάσει του ακαθαρίστου και όχι του καθαρού ποσού της συντάξεως;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Gela — Ufficio del Giudice per le Indagini Preliminari, με διάταξη της 19ης Ιουνίου 2002, στην ποινική διαδικασία κατά Marco Antonio Saetti και Andrea Frediani

(Υπόθεση C-235/02)

(2002/C 202/14)

Με διάταξη της 19ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Ιουνίου 2002, το Tribunale di Gela — Ufficio del Giudice per le Indagini Preliminari, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας κατά Marco Antonio Saetti και Andrea Frediani, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Εμπίπτει το *ret-coke* στην έννοια του αποβλήτου την οποία ορίζει το άρθρο 1 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ (1);
2. Συνιστά η χρήση του *ret-coke* ως καυσίμου «αξιοποίηση» κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ;
3. Εμπίπτει το *ret-coke* που χρησιμοποιείται ως καύσιμο για παραγωγικούς σκοπούς μεταξύ των αποβλήτων τα οποία ένα κράτος μέλος μπορεί να εξαιρέσει της εφαρμογής της κοινοτικής ρυθμίσεως περί στερεών αποβλήτων, κατόπιν εκδόσεως ειδικής ρυθμίσεως κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ;
4. Αποτελεί η δυνατότητα χρήσεως, στον τόπο παραγωγής, του *ret-coke* ακόμη και σε διαδικασίες καύσεως αποσκοπούσες στην παραγωγή ηλεκτρικής ή θερμικής ενέργειας για σκοπούς μη εξυπηρετούντες τη λειτουργία διυλιστηρίου, εφόσον οι εκπομπές ευρίσκονται εντός των ορίων που ορίζουν οι οικείες διατάξεις, ακόμη και αν η περιεκτικότητά του σε θείο υπερβαίνει το 3% κατά μάζα, μέτρο ικανό και αναγκαίο προς εξασφάλιση του ότι το απόβλητο αυτό θα αξιοποιηθεί χωρίς κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ;

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με απόφαση της 12ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση J. Slob κατά Productschap Zuivel

(Υπόθεση C-236/02)

(2002/C 202/15)

Με απόφαση της 12ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Ιουνίου 2002, το College van Beroep voor het bedrijfsleven στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ J. Slob και Productschap Zuivel, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Δύναται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο στ, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93⁽¹⁾ να συναχθεί υποχρέωση του παραγωγού να τηρεί λογιστικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτουν, μεταξύ άλλων, η διαθεσιμότητα, η παραγωγή, η αποθήκευση, η χρήση, η επεξεργασία και η εξάλειψη του γάλακτος και/ή των γαλακτοκομικών προϊόντων στην εκμετάλλευσή του, η οποία «λογιστική αποθήκης» πρέπει περαιτέρω να αναφέρει, ανά μήνα και ανά προϊόν, την ποσότητα του πωληθέντος γάλακτος και/ή των πωληθέντων γαλακτοκομικών προϊόντων, ή καθιστά η διάταξη αυτή υποχρεωτική μόνο την καταχώριση των πιο πάνω στοιχείων που αφορούν τις πωλήσεις;

(¹) ΕΕ 1993, L 57, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 2ας Μαΐου 2002 στην υπόθεση Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG κατά Ulrike Hofstetter και Ludger Hofstetter

(Υπόθεση C-237/02)

(2002/C 202/16)

Με διάταξη της 2ας Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Ιουνίου 2002, το Bundesgerichtshof στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG και Ulrike Hofstetter και Ludger Hofstetter, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει να θεωρηθεί καταχρηστική, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, η περιλαμβανόμενη στους γενικούς όρους συναλλαγών ενός πωλητή ρήτρα, κατά την οποία ο αγοραστής ενός υπό κατασκευή οικοδομικού έργου πρέπει να καταβάλει το σύνολο της τιμής που οφείλεται για το έργο αυτό ανεξαρτήτως της προόδου των οικοδομικών εργασιών, εάν ο πωλητής έχει συστήσει προηγουμένως υπέρ αυτού εγγύηση πιστωτικού ιδρύματος, η οποία ασφαρίζει τις χρηματικές αξιώσεις που μπορούν να γεννηθούν υπέρ του αγοραστή λόγω πλημμελούς εκπληρώσεως ή μη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη σύμβαση;

(¹) ΕΕ L 95, της 21.4.1993, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 7ης Μαΐου 2002 στο πλαίσιο της υποθέσεως Hauptzollamt Hamburg-Hafen κατά Kazimieras Viluckas

(Υπόθεση C-238/02)

(2002/C 202/17)

Με διάταξη της 7ης Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Ιουνίου 2002, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hauptzollamt Hamburg-Hafen και Kazimieras Viluckas, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 4, σημείο 19, του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι κατά την ενημέρωση των τελωνειακών αρχών σχετικά με το ότι τα εμπορεύματα βρίσκονται στον ορισθέντα τόπο, πρέπει να επισημαίνεται ρητώς η ύπαρξη κρυμμένων ή μέσω ειδικών προς τούτο μηχανισμών συγκαλυμμένων εμπορευμάτων;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 40 του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι υποχρέωση για την υποβολή της δηλώσεως αυτής προς ενημέρωση των τελωνειακών αρχών έχει και ο οδηγός ή ο έχων τα αυτά δικαιώματα συνοδηγός ενός οχήματος ρυμουλκήσεως ο οποίος δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει την ύπαρξη κρυμμένων ή συγκαλυμμένων εμπορευμάτων στο όχημα ρυμουλκήσεως;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Έχει σημασία το ποιος πράγματι υπέβαλε την (ελλιπή) δήλωση για την απάντηση στο ερώτημα σχετικά με το ποιος είναι ο υπόχρεος για την καταβολή του δασμού σύμφωνα με το άρθρο 202, παράγραφος 3, πρώτη περίπτωση, του τελωνειακού κώδικα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Recthtbank van Koophandel te Hasselt με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση, αφενός, Douwe Egberts NV κατά 1. Westrom Pharma NV και 2. Chr. Souranis, αφετέρου, NV Douwe Egberts κατά BVBA FICS-WORLD

(Υπόθεση C-239/02)

(2002/C 202/18)

Με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Ιουλίου 2002, το Recthtbank van Koophandel te Hasselt, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, Douwe Egberts NV και 1. Westrom Pharma NV και 2. Chr. Souranis, αφετέρου, NV Douwe Egberts και BVBA FICS-WORLD, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- A.1. Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 1999/4/ΕΚ⁽¹⁾, για τα εκχυλίσματα καφέ και τα εκχυλίσματα κιχωρίου, την έννοια ότι για τα απαριθμούμενα στο παράρτημα της οδηγίας αυτής προϊόντα μπορούν να χρησιμοποιούνται αποκλειστικώς και μόνον οι απαριθμούμενες στο παράρτημα αυτό ονομασίες, χωρίς να είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν και άλλες ονομασίες μαζί με τις εν λόγω (π.χ. σε επινοηθείσα ονομασία ή σε εμπορική επωνυμία), ή έχει το άρθρο 2 την έννοια ότι μόνον για τα απαριθμούμενα στο παράρτημα της οδηγίας προϊόντα μπορούν να χρησιμοποιούνται οι απαριθμούμενες στο παράρτημα αυτό ονομασίες, αλλά μαζί με τις εν λόγω ονομασίες για τα προϊόντα αυτά μπορούν να χρησιμοποιούνται και άλλες ονομασίες (π.χ. σε επινοηθείσα ονομασία ή σε εμπορική επωνυμία);
- A.2. Αν το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κρίνει ότι το άρθρο 2 της οδηγίας 1999/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Φεβρουαρίου 1999, για τα εκχυλίσματα καφέ και τα εκχυλίσματα κιχωρίου, έχει την έννοια ότι για τα απαριθμούμενα στο παράρτημα της οδηγίας αυτής προϊόντα μπορούν να χρησιμοποιούνται αποκλειστικώς και μόνον οι απαριθμούμενες στο παράρτημα αυτό ονομασίες, χωρίς να είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν και άλλες ονομασίες μαζί με τις εν λόγω (π.χ. σε επινοηθείσα ονομασία ή σε εμπορική επωνυμία), μήπως τούτο συνεπάγεται ότι η οδηγία αυτή αντιβαίνει προς το άρθρο 28 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο απαγορεύει τους ποσοτικούς περιορισμούς επί των εισαγωγών και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ιδίως διότι η οδηγία αυτή, με την εφαρμογή της προαναφερθείσας ερμηνείας, όσον αφορά προϊόντα τα οποία ανταποκρίνονται στον ορισμό των εκχυλισμάτων καφέ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας:
- απαγορεύει τη χρήση άλλων ονομασιών πλην των ονομασιών «εκχύλισμα καφέ» ή «στιγμαίος καφές», όπως η ονομασία «καφές»
 - κατά συνέπεια, επιφυλάσσει τη χρήση της ονομασίας «καφές» για μία μόνο μορφή «καφέ», δηλαδή για τα σπέρματα καφέ
 - και επομένως προστατεύει τεχνητά την αγορά καφέ από ανταγωνιστικά προϊόντα, τα οποία συνιστανται σε άλλες μορφές καφέ εκτός των σπερμάτων καφέ, όπως είναι, μεταξύ άλλων, τα εκχυλίσματα καφέ και ο στιγμαίος καφές;
- B.1. Έχει το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ⁽²⁾ πρώτων την έννοια ότι οι μη εναρμονισμένες εθνικές διατάξεις σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, οι οποίες απαγορεύουν ορισμένες ενδείξεις όπως είναι οι «αναφορές στο αδυνάτισμα» και οι «αναφορές σε ιατρικές συστάσεις, βεβαιώσεις, παραθέσεις απόψεων ιατρών και ιατρικές συμβουλές ή σε δηλώσεις εγκρίσεως» στην επισήμανση και/ή παρουσίαση και/ή διαφήμιση των τροφίμων, ενώ η οδηγία δεν απαγορεύει τις ενδείξεις αυτές, συνιστούν παράβαση της εν λόγω οδηγίας, λαμβανομένου υπόψη του ότι η όγδοη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας αυτής ορίζει ότι η καταλληλότερη επισήμανση είναι αυτή που δημιουργεί τα λιγότερα εμπόδια στην ελευθερία των συναλλαγών, και δεύτερον την έννοια ότι, επομένως, αυτές οι εθνικές διατάξεις δεν πρέπει να εφαρμόζονται;
- B.2. Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ την έννοια ότι ως «προστασία της δημόσιας υγείας» πρέπει να νοούνται οι μη εναρμονισμένες εθνικές διατάξεις σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, οι οποίες απαγορεύουν ορισμένες ενδείξεις όπως είναι οι «αναφορές στο αδυνάτισμα» και οι «αναφορές σε ιατρικές συστάσεις, βεβαιώσεις, παραθέσεις απόψεων ιατρών και ιατρικές συμβουλές ή σε δηλώσεις εγκρίσεως»;
- Γ. Έχει το άρθρο 28 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι εθνικές διατάξεις σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, οι οποίες δεν έχουν εναρμονισθεί σε κοινοτικό επίπεδο και οι οποίες αποκλίνουν από την οδηγία 2000/13/ΕΟΚ, καθόσον απαγορεύουν ορισμένες ενδείξεις στην επισήμανση και/ή παρουσίαση και/ή διαφήμιση των τροφίμων, όπως είναι οι «αναφορές στο αδυνάτισμα» και οι «αναφορές σε ιατρικές συστάσεις, βεβαιώσεις, παραθέσεις απόψεων ιατρών και ιατρικές συμβουλές ή σε δηλώσεις εγκρίσεως» πρέπει να θεωρούνται μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος και/ή ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθόσον οι εν λόγω εθνικές διατάξεις:
- αφενός, επιβάλλουν ένα επιπλέον βάρος στην εισαγωγή τροφίμων προκειμένου αυτά να καταστούν σύμφωνα προς την εθνική νομοθεσία και, κατά συνέπεια, εμποδίζουν το μεταξύ κρατών μελών εμπόριο
- και,
- αφετέρου, δεν έχουν εφαρμογή σε όλους τους ενδιαφερομένους επιχειρηματίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους στο εθνικό έδαφος, υπό την έννοια ότι υπάρχουν καθόλα παρεμφερή προϊόντα (π.χ. καλλυντικά προϊόντα), ως προς τα οποία δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις αυτές, ούτε έχει εφαρμογή άλλη παρεμφερής διάταξη, και επομένως αυτές οι διατάξεις δεν πρέπει να εφαρμόζονται από το εθνικό δικαστήριο;
- (1) Οδηγία 1999/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Φεβρουαρίου 1999, για τα εκχυλίσματα καφέ και τα εκχυλίσματα κιχωρίου (ΕΕ 1999, L 66, σ. 26).
- (2) Οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων (ΕΕ 2000, L 109, σ. 29).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το τρίτο τμήμα διοικητικών διαφορών του Tribunal Supremo με διάταξη της 16ης Μαΐου 2002, στην υπόθεση Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (ASEMPRE) και Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería κατά Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos

(Υπόθεση C-240/02)

(2002/C 202/19)

Με διάταξη της 16ης Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Ιουλίου 2002, το τρίτο τμήμα διοικητικών διαφορών του Tribunal Supremo ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (ASEMPRE) και Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería κατά Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Η ερμηνεία της 21ης αιτιολογικής σκέψεως της οδηγίας 97/67/ΕΚ⁽¹⁾ επιτρέπει τον αποκλεισμό από την έννοια της 'αυτοεξυπηρέτησεως' ταχυδρομικών υπηρεσιών που παρέχει ο αποστολέας (ή άλλο πρόσωπο που ενεργεί αποκλειστικά εξ ονόματός του) οσάκις ο παραλήπτης είναι τρίτο πρόσωπο, οσάκις οι ταχυδρομικές υπηρεσίες συνδέονται με την εκ μέρους του άσκηση εμπορικής δραστηριότητας ή λαμβάνουν χώρα μέσω του συστήματος των αποσκευών ή άλλων παρεμφερών διαδικασιών ή οσάκις η αυτοεξυπηρέτηση παρακαλύπει τις επιφυλασσόμενες στον φορέα της καθολικής υπηρεσίας υπηρεσίες;

Υφίσταται η δυνατότητα υπαγωγής των υπηρεσιών ταχυδρομικών εμβασμάτων στις επιφυλασσόμενες στον φορέα της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας υπηρεσίες;

(1) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (ΕΕ L 15 της 21.1.1998 σ. 14).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 7ης Μαΐου 2002 στο πλαίσιο της υποθέσεως Hauptzollamt Hamburg-Hafen κατά Ricardas Jonusas

(Υπόθεση C-246/02)

(2002/C 202/20)

Με διάταξη της 7ης Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Ιουλίου 2002, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hauptzollamt Hamburg-Hafen και Ricardas Jonusas, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 4, σημείο 19, του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι κατά την ενημέρωση των τελωνειακών αρχών σχετικά με το ότι τα εισκομισθέντα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εμπορεύματα βρίσκονται στον ορισθέντα τόπο, πρέπει να επισημαίνεται ρητώς η ύπαρξη κρυμμένων ή μέσω ειδικών προς τούτο μηχανισμών συγκεκαλυμμένων εμπορευμάτων;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 40 του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι υποχρέωση για την υποβολή της δηλώσεως αυτής προς ενημέρωση των τελωνειακών αρχών έχει και ο οδηγός ενός οχήματος ρυμουλκήσεως ο οποίος δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει την ύπαρξη κρυμμένων ή συγκεκαλυμμένων εμπορευμάτων στο όχημα ρυμουλκήσεως;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Sezione staccata di Brescia με διάταξη της 22ας Ιανουαρίου 2002 στην υπόθεση Sintesi SpA κατά Autorità per la Vigilanza sui Lavori pubblici και Ingg. Provera e Carrassi SpA

(Υπόθεση C-247/02)

(2002/C 202/21)

Με διάταξη της 22ας Ιανουαρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Ιουλίου 2002, το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Sezione staccata di Brescia, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Sintesi SpA και Autorità per la Vigilanza sui Lavori pubblici και Ingg. Provera e Carrassi SpA, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Αποτελεί το άρθρο 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37, της 14ης Ιουνίου 1993 ⁽¹⁾, το οποίο παρέχει στις αναθέτουσες αρχές το δικαίωμα επιλογής του κριτηρίου για την ανάθεση του έργου, το οποίο συνίσταται εναλλακτικά είτε στη χαμηλότερη τιμή είτε στην οικονομικά συμφερότερη προσφορά, συνεπή εφαρμογή της αρχής περί ελεύθερου ανταγωνισμού, η οποία διακηρυσσόταν ήδη στο άρθρο 85 (νυν άρθρο 81) της Συνθήκης, και σύμφωνα με την οποία κάθε προσφορά που υποβάλλεται σε διαγωνισμό προκηρυσσόμενο εντός της ενιαίας αγοράς πρέπει να εκτιμάται κατά τρόπο ώστε να μην παρεμποδίζεται, να μην περιορίζεται και να μη νοθεύεται η σύγκριση των προσφορών;

Έχει κατά συνέπεια το άρθρο 30 της οδηγίας 93/37, της 14ης Ιουνίου 1993, τη συνέπεια ότι αντιβαίνει στο ίδιο αυτό άρθρο το άρθρο 21 του ιταλικού νόμου 109/11.2.1994, το οποίο απαγορεύει στις αναθέτουσες αρχές, όταν εφαρμόζουν ανοικτή ή κλειστή διαδικασία για τη σύναψη συμβάσεως δημοσίου έργου, να επιλέγουν το κριτήριο της συμφερότερης προσφοράς και επιβάλλει γενικά τη χρησιμοποίηση μόνο του κριτηρίου της χαμηλότερης τιμής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 199, της 9.8.1993, σ. 54.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 8 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση C-248/02)

(2002/C 202/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Hans Stovlbaek και Roberto Amorosi, άσκησε στις 8 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία

- μη έχοντας διαβιβάσει πλήρη στοιχεία σχετικά με την ετήσια οριακή τιμή συγκεντρώσεως (mg/kg ξηράς ουσίας) των βαρέων μετάλλων (καδμίου, χαλκού, νικελίου, μολύβδου, ψευδαργύρου, υδραργύρου και χρωμίου) και των στοιχείων αζώτου και φωσφόρου εντός της ιλύος που προέρχεται από την επεξεργασία λυμάτων (οι σχετικές πληροφορίες λείπουν παντελώς για τις περιφέρειες Λομβαρδίας, Αιμιλίας-Ρομανίας, Τοσκάνης, Abruzzo, Καμπανίας, Κοιλιάδας της Αόστης και Σικελίας, ενώ είναι ανεπαρκή για τις Marche),
- μη έχοντας διαβιβάσει οποιαδήποτε πληροφορία επί της ποσότητας (τόνο/έτος) ιλύος προερχομένης από την επεξεργασία λυμάτων ως ξηράς ουσίας,

- μη έχοντας διαβιβάσει πλήρη στοιχεία επί των ποσοτήτων ιλύος που χρησιμοποιούνται ετησίως στη γεωργία ως ξηρά ουσία (οι σχετικές πληροφορίες λείπουν παντελώς για τις περιφέρειες Abruzzo και Καμπανίας, ενώ διαβιβάστηκαν εσφαλμένα, ήτοι άσχετα προς την ξηρά ουσία, για την Τοσκάνη και τη Σικελία),
- μη έχοντας μεριμνήσει ορθώς για την ενημέρωση, τουλάχιστον όσον αφορά τις περιφέρειες Λομβαρδίας, Αιμιλίας-Ρομανίας, Τοσκάνης, Abruzzo, Καμπανίας, Κοιλιάδας της Αόστης, Σικελίας και Marche, των τηρουμένων βιβλίων όπου σημειώνονται η σύνθεση και τα χαρακτηριστικά της ιλύος σε σχέση με τις παραμέτρους που παρατίθενται στο παράρτημα II Α της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και
- μη έχοντας μεριμνήσει ορθώς για την ενημέρωση των τηρουμένων βιβλίων όπου σημειώνονται οι ποσότητες ιλύος που παράγονται (επί του συνόλου της εθνικής επικρατείας) και οι ποσότητες που χρησιμοποιούνται στη γεωργία (σε σχέση με τις περιφέρειες Abruzzo, Καμπανίας, Τοσκάνης και Σικελίας),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17 της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ ⁽²⁾, και από το άρθρο 10, περίπτωση 1, στοιχεία α και β' της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ, να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 17 της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5, σε συνδυασμό με το παράρτημα VI (η) της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον, τα κράτη μέλη κοινοποιούν κάθε τρία έτη πληροφορίες σχετικές με την εφαρμογή της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ.

Η Ιταλία διαβίβασε μερικές και μη πλήρεις πληροφορίες επί της ποσότητας ιλύος προερχομένης από την επεξεργασία λυμάτων που χρησιμοποιήθηκε στη γεωργία κατά τα έτη 1995/1997 και επί της συνθέσεως και των χαρακτηριστικών της ιλύος σε σχέση με τις παραμέτρους που αναφέρονται στο παράρτημα II Α της οδηγίας.

Επί πλέον, οι ιταλικές αρχές δεν μερίμνησαν να τηρήσουν ενήμερα τα βιβλία όπου σημειώνονται η σύνθεση και τα χαρακτηριστικά της ιλύος σε σχέση με τις παραμέτρους που αναφέρονται στο παράρτημα II Α της οδηγίας και δεν μερίμνησαν να τηρήσουν ενήμερα τα βιβλία όπου σημειώνονται οι ποσότητες της παραγόμενης ιλύος και εκείνες που χρησιμοποιούνται στη γεωργία, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με όσα προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 4.7.1986, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, με απόφαση της 5ης Ιουλίου 2002, στην υπόθεση Fast Forward Resources plc κατά Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-254/02)

(2002/C 202/23)

Με απόφαση της 5ης Ιουλίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Ιουλίου 2002, το VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Fast Forward Resources plc και Commissioners of Customs and Excise, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

- (i) Ποιά είναι η έννοια και το νομικό περιεχόμενο του όρου «η καταγραφή θα παύσει να ισχύει» στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 152/1999 της Επιτροπής⁽¹⁾;
- (ii) Αν το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 152/1999 της Επιτροπής σημαίνει ότι ολόκληρη η διαδικασία της καταγραφής στην οποία αναφέρεται ο κανονισμός διακόπτεται: α) καθίσταται ο κανονισμός (ΕΚ) 175/2000 του Συμβουλίου⁽²⁾ ανενεργός όσον αφορά τις εισαγωγές δερμάτινων τσαντών στην Ευρωπαϊκή Ένωση που πραγματοποιήθηκαν πριν από τα μεσάνυχτα της 23ης Οκτωβρίου 1999; και β) σε σχέση με ποια προϊόντα ενδεχομένως επιβάλλει δασμό το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 175/2000 της Επιτροπής;
- (iii) Συμβιβάζεται το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 175/2000 του Συμβουλίου με τα άρθρα 11, παράγραφος 4, και 14, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 και, αν δεν συμβιβάζεται, ποιες είναι οι συνέπειες του ασυμβίβαστου όσον αφορά την εισπραξη δασμών αντιντάμπινγκ που καταγράφηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 152/1999 της Επιτροπής;
- (iv) Συμβιβάζεται το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 175/2000 του Συμβουλίου με τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου⁽³⁾ καθόσον το μέτρο ελήφθη μετά τη 12 μηνι περίοδο που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου;

(1) της 22ας Ιανουαρίου 1999, για την έναρξη επανεξέτασης σχετικά με «νέο εξαγωγέα» του κανονισμού (ΕΚ) 1567/97 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σακιδίων χειριού από δέρμα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, για την κατάργηση του δασμού όσον αφορά τις εισαγωγές από πέντε παραγωγούς εξαγωγείς και για την καταγραφή αυτών των εισαγωγών (ΕΕ L 18 της 23.1.1999, σ. 10).

(2) της 24ης Ιανουαρίου 2000, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σακιδίων χειριού από δέρμα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας τα οποία πωλούνται προς εξαγωγή στην Κοινότητα από ορισμένους παραγωγούς εξαγωγείς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1567/97 (ΕΕ L 22 της 27.1.2000, σ. 25).

(3) της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσεως του Michael Becker που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-9/01, Michael Becker κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-260/02 P)

(2002/C 202/24)

Ο Michael Becker, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Ernst Fricke, του δικηγορικού γραφείου Fricke & Coll., Landshut (καθώς και Nuremberg, Neubrandenburg και Λουξεμβούργου) και τον δικηγόρο Roy Nathan, Λουξεμβούργο, άσκησε στις 15 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-9/01, Michael Becker κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾ που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Ο αναρροσειών ζητεί από το Δικαστήριο να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουνίου 2002 και να δεχθεί τα αιτήματα που είχε προβάλει πρωτοδικώς.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουνίου 2002 συνιστά παραβίαση θεμελιωδών αρχών του κοινοτικού δικαίου.

— Παραβίαση της υποχρεώσεως αρωγής

Η επιτροπή αναπηρίας οφείλει να εξετάσει, βάσει των ιατρικών γνωματεύσεων, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 78 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ). Δεν έχει σημασία το ότι ο ενδιαφερόμενος ευρίσκεται σε άδεια για προσωπικούς λόγους. Οι λόγοι για τους οποίους το αναρροσειβλητο απέρριψε τη διοικητική του ένσταση αντιβαίνουν προς την υποχρέωση αρωγής και δεν συνάδουν ούτε προς το γράμμα του ΚΥΚ ούτε προς τον σκοπό του.

— Μη αξιολόγηση κρίσιμων στοιχείων

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απάντησε σε ερώτηση με την οποία το Πρωτοδικείο ζητούσε πληροφορίες, παρέχοντας με την απάντησή της πλήρη υποστήριξη στη νομική άποψη του αναρροσειόντος. Το Πρωτοδικείο ουδόλως αναφέρθηκε στο σκεπτικό του επ' αυτής της γνωμοδοτήσεως της Επιτροπής και, κατά προέκταση, δεν προέβη στη νομική της αξιολόγηση.

— Παράβαση διατάξεων του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως

Η αναφορά του Πρωτοδικείου στο γεγονός ότι ο αναρρεσείων όφειλε, κατά το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, μετά τη λήξη της άδειας για προσωπικούς λόγους που είχε λάβει, «να επανέλθει υποχρεωτικά, ευθύς ως υπάρξει πρώτη κενή θέση, σε θέση της κατηγορίας ή του κλάδου του που αντιστοιχεί στον βαθμό του, με την προϋπόθεση ότι έχει τις ικανότητες που απαιτούνται για τη θέση αυτή» δεν ευσταθεί. Υπάλληλος ο οποίος είναι σοβαρά ασθενής δεν έχει, πράγματι, τις ικανότητες που απαιτούνται, προκειμένου να ενσωματωθεί και πάλι στην υπηρεσία.

(¹) που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση C-261/02)

(2002/C 202/25)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Ch. Tufvesson και τον H. van Lier, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 15 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 92/49/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής), και προς την οδηγία 92/96/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής), και ιδίως μη μεταφέροντας τις οδηγίες αυτές στο εσωτερικό δίκαιο όσον αφορά τα ταμεία αλληλασφάλισης που διέπονται από τον *code de la mutualité*, δεν εφάρμοσε όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση C-239/98, Επιτροπή κατά Γαλλίας (³), και παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 της Συνθήκης ΕΚ·

- β) να υποχρεώσει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της ΕΚ», χρηματική ποινή 242.650 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως για την εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γαλλίας, από την ημερομηνία δημοσίευσής της εκδοθησομένης αποφάσεως και μέχρι την εκτέλεση της προαναφερθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας·
- γ) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Ναι μεν το άρθρο 228 ΕΚ δεν προσδιορίζει την προθεσμία που διαθέτει το κράτος μέλος για να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του, πλην όμως η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου πρέπει να αρχίσει αμέσως και να ολοκληρωθεί το ταχύτερο δυνατό. Εν προκειμένω, όλες οι διατάξεις και όλα τα μέτρα που ήσαν αναγκαία προκειμένου η Γαλλική Δημοκρατία να εναρμονίσει τη νομοθεσία της με την απόφαση του Δικαστηρίου έπρεπε προ πολλού να έχουν θεσπιστεί και τεθεί σε ισχύ· κατά το χρονικό σημείο που διατυπώθηκε η αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής είχε ήδη παρέλθει σχεδόν ένα έτος από την απόφαση του Δικαστηρίου. Όσον αφορά τα νομοθετήματα που οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν μετά την απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη, πρόκειται απλώς για μεταφορά που με γνώμονα την απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1999 είναι εντελώς αποσπασματική και ανεπαρκής.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η χρηματική ποινή 242.650 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως είναι ενδεδειγμένη με γνώμονα τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως, καθώς και την ανάγκη επιβολής αποτελεσματικής κυρώσεως. Η Επιτροπή υπολόγισε το ποσό της χρηματικής ποινής, που έπρεπε να αναφέρει στο Δικαστήριο, χρησιμοποιώντας τη μέθοδο υπολογισμού που η ίδια έχει καθορίσει με την από 8 Ιανουαρίου 1997 ανακοίνωσή της (⁴). Η Επιτροπή απέδωσε στη σοβαρότητα της παραβάσεως τον συντελεστή 10/20 και στη διάρκεια της παραβάσεως τον πολλαπλασιαστή 2,3. Για να εξασφαλίσει την αποτελεσματικότητα της χρηματικής ποινής, η Επιτροπή πολλαπλασίασε με τον παράγοντα 21,1 το γινόμενο του πολλαπλασιασμού του βασικού ομοιόμορφου ποσού 500 ευρώ με τον συντελεστή σοβαρότητας και διάρκειας.

(¹) ΕΕ L 228 της 11.08.1992, σ. 1.

(²) ΕΕ L 360 της 09.12.1992, σ. 1.

(³) Συλλογή 1999, I-8935.

(⁴) ΕΕ C 63 της 28.02.1997, σ. 2.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση C-262/02)

(2002/C 202/26)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. van Lier, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 16 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εξαρτώντας την τηλεοπτική μετάδοση στη Γαλλία, από γαλλικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, αθλητικών εκδηλώσεων που λαμβάνουν χώρα στο έδαφος άλλων κρατών μελών από την προηγούμενη κατάργηση των διαφημίσεων οινόπνευματων ποτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 (πρώην άρθρο 59) της Συνθήκης ΕΚ·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Συνιστούν παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ τα μέτρα που έλαβε το Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, στο εξής: CSA) κατ' εφαρμογήν του νόμου της 10ης Ιανουαρίου 1991 περί περιορισμού της διαφήμισης των οινόπνευματων ποτών (νόμου Evini), ο οποίος κατά την ερμηνεία του από το CSA, η οποία αποτυπώνεται σε κώδικα δεοντολογίας, έχει εφαρμογή επί της τηλεοπτικής μετάδοσης στο γαλλικό έδαφος, από γαλλικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, αθλητικών εκδηλώσεων που λαμβάνουν χώρα στο έδαφος άλλων κρατών μελών, όταν στα σχετικά γήπεδα υπάρχουν διαφημίσεις οινόπνευματων ποτών.

Τα μέτρα που έλαβε το CSA έχουν πλειστα όσα «περιοριστικά αποτελέσματα» εις βάρος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Πρώτον, στους γαλλικούς τηλεοπτικούς φορείς δεν επιτρέπεται να δέχονται διαφημιστικές αγγελίες για οινόπνευματώδη ποτά ή να μεταδίδουν προγράμματα, όπως αθλητικά γεγονότα, που ενδέχεται να περιέχουν διαφημίσεις για τέτοια προϊόντα, όποια και αν είναι η καταγωγή τους. Ωστόσο, τα αποτελέσματα αυτά αφορούν και τις αναμεταδόσεις και ως εκ τούτου θίγουν και επιχειρηματίες που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος. Έτσι, θίγουν και τους ευρισκομένους εκτός Γαλλίας αλλοδαπούς οργανωτές αθλητικών εκδηλώσεων, οι οποίοι εμποδίζονται να πωλήσουν τα δικαιώματα αναμεταδόσεως στους γαλλικούς τηλεοπτικούς φορείς (ή στους πράκτορές τους) όταν οι σχετικές εκπομπές ενδέχεται να περιέχουν διαφημίσεις για οινόπνευματώδη ποτά. Στη συνέχεια, θίγονται και οι κάτοχοι των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως των διαφημιστικών πινακίδων γύρω από τα στάδια, καθόσον δεν μπορούν να παράσχουν την υπηρεσία που συνίσταται στην πώληση των διαφημιστικών τους χώρων σε Γάλλους ή ακόμα και μη Γάλλους διαφημιζόμενους, χωρίς να διατρέξουν τον κίνδυνο να αποσυρθεί η διαφήμιση αυτή από το στάδιο για να καταστεί δυνατή η μετάδοση του αγώνα από γαλλικό τηλεοπτικό σταθμό. Τέλος, η κατάσταση που καταγγέλλεται μπορεί να οδηγήσει και σε περιορισμό των δραστηριοτήτων χορηγίας που ασκούν υπέρ αθλητικών σωματείων παραγωγοί οινόπνευματων ποτών.

Τα βαλλόμενα μέτρα είναι ακατάλληλα, καθόσον εφαρμόζονται ελλείψει αποδείξεως καταστρατηγήσεως του νόμου από τους διαφημιζόμενους οινόπνευματώδη ποτά και καθόσον είναι ούτως ή άλλως δυσανάλογα λόγω του αυθαίρετου χαρακτήρα τους. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το σύστημα που εφαρμόζεται από τις γαλλικές αρχές για να καταπολεμηθεί ή να προληφθεί η καταστρατήγηση του νόμου Evini είναι ασαφές και δεν παρέχει στους επιχειρηματίες τη δυνατότητα να γνωρίσουν με αρκετή σιγουριά την έκταση των δικαιωμάτων τους. Για τον λόγο αυτόν, είναι δυσανάλογο. Ειδικότερα, η διαχωριστική γραμμή των διαφόρων εκδηλώσεων (εκδηλώσεων μεταξύ περισσότερων εθνών για τις οποίες ο νόμος Evini ουδέποτε εφαρμόστηκε και εκδηλώσεων μεταξύ δύο εθνών για τις οποίες ο νόμος Evini έχει εφαρμογή εκτός αν αποδειχθεί έλλειψη καταστρατηγήσεως) δεν χαράσσεται με σαφήνεια στον κώδικα δεοντολογίας.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ανακοίνωση

(2002/C 202/27)

Διορισμός των προέδρων τμήματος και τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

Το Πρωτοδικείο, κατά τη σύσκεψη της ολομέλειας της 4ης Ιουλίου 2002, αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988 και τα άρθρα 10 και 15 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2002 έως 30 Σεπτεμβρίου 2003

- α. να ορίσει ως προέδρους τμήματος:
- τον δικαστή R. García-Valdecasas
 - τον δικαστή K. Lenaerts
 - τη δικαστή V. Tiili
 - τον δικαστή N. Forwood
- β. να τοποθετήσει τα μέλη του Πρωτοδικείου στα τμήματα ως ακολούθως:

στο πρώτο τμήμα:

B. Vesterdorf, Πρόεδρος, R. Moura Ramos και H. Legal, δικαστές

στο πρώτο πενταμελές τμήμα:

B. Vesterdorf, Πρόεδρος, J. Azizi, R. Moura Ramos, M. Jaeger και H. Legal, δικαστές

στο δεύτερο τμήμα:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος, K. Pirrung και A. Meij, δικαστές

στο δεύτερο πενταμελές τμήμα:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος, K. Pirrung, P. Mengozzi, A. Meij και M. Βηλαράς, δικαστές

στο τρίτο τμήμα:

K. Lenaerts, πρόεδρος τμήματος, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές

στο τρίτο πενταμελές τμήμα:

K. Lenaerts, πρόεδρος τμήματος, P. Lindh, J. Azizi, J. Cooke και M. Jaeger, δικαστές

στο τέταρτο τμήμα:

V. Tiili, πρόεδρος τμήματος, P. Mengozzi και M. Βηλαράς, δικαστές

στο τέταρτο πενταμελές τμήμα:

V. Tiili, πρόεδρος τμήματος, K. Pirrung, P. Mengozzi, A. Meij και M. Βηλαράς, δικαστές

στο πέμπτο τμήμα:

R. García-Valdecasas, πρόεδρος τμήματος, P. Lindh και J. Cooke, δικαστές

στο πέμπτο πενταμελές τμήμα:

R. García-Valdecasas, πρόεδρος τμήματος, P. Lindh, R. Moura Ramos, J. Cooke και H. Legal, δικαστές.

Οι υποθέσεις των οποίων ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε σε άλλο τριμελές τμήμα κατόπιν της αλλαγής της συνθέσεως των τμημάτων, εξαιρουμένων των υποθέσεων σημάτων που έχουν ανατεθεί στο δεύτερο τμήμα και αναλόγου αριθμού υπαλληλικών υποθέσεων που έχουν ανατεθεί στο πρώτο τμήμα, ανατίθενται, από 1ης Οκτωβρίου 2002, στο τμήμα στο οποίο θα ανήκει από την ημερομηνία αυτή ο εισηγητής δικαστής.

Για τις υποθέσεις στις οποίες θα έχει ολοκληρωθεί πριν από την 1η Οκτωβρίου 2002 η έγγραφη διαδικασία και θα έχει πραγματοποιηθεί η προφορική διαδικασία ή θα έχει οριστεί η ημερομηνία της, τα τμήματα θα εξακολουθήσουν να συνεδριάζουν με την παλαιά τους σύνθεση για την προφορική διαδικασία, τη διάσκεψη και την έκδοση της αποφάσεως.

Κριτήρια της αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

Το Πρωτοδικείο, κατά τη σύσκεψη της ολομέλειας της 4ης Ιουλίου 2002, καθόρισε ως ακολούθως τα κριτήρια για την ανάθεση των υποθέσεων στα τμήματα για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2002 έως 30 Σεπτεμβρίου 2003, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Κανονισμού Διαδικασίας:

1. α) Οι προσφυγές που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και των κανόνων περί μέτρων εμπορικής άμυνας ανατίθενται, από της καταθέσεως της προσφυγής και με την επιφύλαξη της εκ των υστέρων εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στα πενταμελή τμήματα.
- β) Οι λοιπές υποθέσεις ανατίθενται, από της καταθέσεως της προσφυγής και με την επιφύλαξη της εκ των υστέρων εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στα τριμελή τμήματα.
2. Οι υποθέσεις που αναφέρονται στα σημεία 1.α) και 1.β) κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων ως ακολούθως:
 - α) Οι υποθέσεις που αναφέρονται στο σημείο 1.α) ανατίθενται, εκ περιτροπής κατά τη χρονική σειρά της πρωτοκολλησέως τους στη Γραμματεία, στο πρώτο, το δεύτερο, το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο πενταμελές τμήμα.

β) Οι υποθέσεις που αφορούν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και αναφέρονται στο άρθρο 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ανατίθενται, εκ περιτροπής κατά τη χρονική σειρά της πρωτοκολλησέως τους στη Γραμματεία, στο δεύτερο και το τέταρτο τμήμα.

γ) Οι λοιπές υποθέσεις που αναφέρονται στο σημείο 1.β) ανατίθενται στο πρώτο, το δεύτερο, το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο τμήμα. Η ανάθεση γίνεται, για κάθε μία από τις ακόλουθες ομάδες υποθέσεων με χωριστή σειρά, εκ περιτροπής κατά τη χρονική σειρά της πρωτοκολλησέως τους στη Γραμματεία:

— υποθέσεις του άρθρου 236 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 152 της Συνθήκης ΕΚΑΕ

— υποθέσεις που αφορούν τους κανόνες ανταγωνισμού που ισχύουν για τις επιχειρήσεις

— λοιπές υποθέσεις του σημείου 1.β).

Στο πλαίσιο της εκ περιτροπής ανάθεσης των υποθέσεων της πρώτης ομάδας, η κατά το ως άνω σημείο β) εκ περιτροπής ανάθεση των υποθέσεων πνευματικής ιδιοκτησίας στο δεύτερο και το τέταρτο τμήμα αντισταθμίζεται με την ανάθεση αναλόγου αριθμού υποθέσεων στο πρώτο, το τρίτο και το πέμπτο τμήμα.

Στο πλαίσιο της κατά τα σημεία 2.α) και 2.γ) εκ περιτροπής ανάθεσης των υποθέσεων, το πρώτο τμήμα και το πρώτο πενταμελές τμήμα θα παραλείπονται κάθε τρίτη φορά που θα έπρεπε κανονικά να τους ανατεθεί υπόθεση.

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου θα μπορεί να παρεκκλίνει από τις οριζόμενες ανωτέρω σειρές αναθέσεως ώστε να λαμβάνεται υπόψη η συνάφεια ορισμένων υποθέσεων ή να εξασφαλίζεται η ισόρροπη κατανομή του φόρτου εργασίας.

Ολομέλεια

Το Πρωτοδικείο, κατά τη σύσκεψη της ολομέλειας της 4ης Ιουλίου 2002, αποφάσισε σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ότι, αν, λόγω διορισμού γενικού εισαγγελέα δυνάμει του άρθρου 17 του Κανονισμού Διαδικασίας, προκύπτει άρτιος αριθμός δικαστών στη σύνθεση της ολομέλειας του Πρωτοδικείου, η προκαθορισμένη σειρά κατά την οποία ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου ορίζει τον δικαστή που δεν θα μετάσχει στην εκδίκαση της υποθέσεως είναι αντίστροφη της σειράς αρχαιότητας την οποία κατέχουν η δικαστές σύμφωνα με το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας, εκτός αν ο οριζόμενος κατ' αυτόν τον τρόπο δικαστής είναι ο εισηγητής δικαστής. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, απέχει ο αμέσως προηγούμενος κατά σειρά αρχαιότητας δικαστής.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-340/99, Arne Mathisen AS κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως⁽¹⁾

(Οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ και οριστικοί αντισταθμιστικοί δασμοί — Σολομός Ατλαντικού εκτροφής — Προσφυγή ακυρώσεως — Ανάλυση υποχρεώσεως — Αθέτηση — Υποχρέωση συνεργασίας — Παράβαση — Αρχή της αναλογικότητας — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2002/C 202/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-340/99, Arne Mathisen AS, με έδρα το Værgø (Νορβηγία), εκπροσωπούμενη από τον S. Knudtzon, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: S. Marquardt και G. Berrisch), υποστηριζομένου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuzschitz και S. Meaney), με αντικείμενο, αφενός, προσφυγή περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1895/1999 του Συμβουλίου, της 27ης Αυγούστου 1999, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 772/1999 για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 233, σ. 1), και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της εκδόσεως του κανονισμού, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili, J. Pirlung, M. Mengozzi και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 4 Ιουλίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.
- 3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 79 της 18.3.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Μαΐου 2002

στην υπόθεση T-81/00, Associação Comercial de Aveiro
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Προσφυγή ακυρώσεως — Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Αιτιολογία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών)

(2002/C 202/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση T-81/00, Associação Comercial de Aveiro, με έδρα το Aveiro (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τους J. Amaral e Almeida και B. Diniz de Ayala, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Spreyart και M. França), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(99) 3721 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 1999, περί μειώσεως της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου που χορηγήθηκε στην Associação Comercial de Aveiro στο πλαίσιο του προγράμματος 891038/P3, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και P. Lindh, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Μαΐου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(99) 3721 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 1999, περί μειώσεως της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου που χορηγήθηκε στην Associação Comercial de Aveiro στο πλαίσιο του προγράμματος 891038/P3, κατά τον βαθμό που αυτή μειώνει, στο κεφάλαιο 14.3.9, μισθώματα, το ποσό των παροχών που χρέωσε η SI — Sistemas de Informação, Lda.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.
- 4) Η προσφεύγουσα φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 176 της 24.6.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-179/00, A. Menarini — Industrie
Farmaceutiche Riunite Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών
Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Οδηγία 92/27/ΕΟΚ του Συμβουλίου — Επισήμανση φαρμάκου — Κεντρική διαδικασία εγκρίσεως φαρμάκων — Χρήση του λογότυπου από τον τοπικό αντιπρόσωπο στο μπλε πλαίσιο της εξωτερικής συσκευασίας φαρμάκου)

(2002/C 202/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-179/00, A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, με έδρα τη Φλωρεντία (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους D. Waelbroeck και D. Brinckman, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζόμενη από την European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον D. Anderson, QC, την J. Stratford, barrister, τον I. Dodds-Smith και την A. Wearing, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Wainwright και H. Støvlbæk), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 17ης Απριλίου 2000, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας να χρησιμοποιήσει το λογότυπό της στο μπλε πλαίσιο της συσκευασίας του φαρμάκου OPTRUMA, το οποίο εγκρίθηκε σύμφωνα με την κεντρική διαδικασία εγκρίσεως, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον M. Βηλαρά, Πρόεδρο, τη V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 3 Ιουλίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 17ης Απριλίου 2000, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας να χρησιμοποιήσει το λογότυπό της στο μπλε πλαίσιο της συσκευασίας του φαρμάκου OPTRUMA, το οποίο εγκρίθηκε σύμφωνα με την κεντρική διαδικασία εγκρίσεως.
- 2) Η καθής φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας.

⁽¹⁾ EE C 285 της 7.10.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-232/00, **Chef Revival USA Inc.** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Μη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής — Κανόνας 18, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95)

(2002/C 202/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-232/00, Chef Revival USA Inc., με έδρα το Lodi, New Jersey (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον N. Jenkins, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: A. von Mühlendahl), όπου ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) είναι ο Joaquín Massagué Marín, κάτοικος Sabadell (Ισπανία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Ιουνίου 2000 (υπόθεση R 181/1999-3), όπως διορθώθηκε με διορθωτικό της 6ης Ιουλίου 2000, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Ιουνίου 2000 (υπόθεση R 181/1999-3), όπως διορθώθηκε με διορθωτικό της 6ης Ιουλίου 2000.*
- 2) *Καταδικάζει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.*

⁽¹⁾ EE C 316 της 4.11.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-239/00, **SCI UK Ltd** Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Επιστροφή εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1430/79 — Έννοια της ειδικής περιπτώσεως)

(2002/C 202/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-239/00, SCI UK Ltd, με έδρα το Irvine (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον L. Allen, barrister,

κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Tricot και R. Wainwright), με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2000) 1684, τελικό, της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2000, με την οποία διαπιστώνεται ότι η επιστροφή εισαγωγικών δασμών στην προσφεύγουσα δεν δικαιολογείται, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 4 Ιουλίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*
- 2) *Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της καθής.*

⁽¹⁾ EE C 335 της 25.11.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 25ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-311/00, **British American Tobacco (Investments) Ltd** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής — Υπαρξη των εγγράφων — Κατάργηση της δίκης — Έξοδα που προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία)

(2002/C 202/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-311/00, British American Tobacco (Investments) Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον S. Crosby, solicitor, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker, X. Lewis και M. Shotter), με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 2000 περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τις προπαρασκευαστικές εργασίες για την υποβληθείσα από την Επιτροπή στις 7 Ιανουαρίου 2000 πρόταση οδηγίας COM(1999) 594 τελικό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραγωγή, την παρουσίαση και την πώληση των προϊόντων καπνού (EE C 150 E, σ. 43), το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή στο μέτρο που αφορά την κατηγορία εγγράφων που περιλαμβάνει τα πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής εμπειρογνομόνων σε θέματα καρκίνου περί αξιολογήσεως των εργασιών διεθνών επιστημονικών ερευνών.
- 2) Καταργείται η δίκη κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει, επί πλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, με την εξαίρεση των εξόδων που αφορούν το αίτημα επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας. Η Επιτροπή φέρει επίσης τα έξοδα της κλητεύσεως μαρτύρων.

(¹) ΕΕ C 355 της 9.12.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 2ας Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-323/00, SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Δεκτικό σύμπλεγμα SAT.2 — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β και γ, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Ίση μεταχείριση)

(2002/C 202/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-323/00, SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH, με έδρα το Mainz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο R. Schneider, κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και C. Røhl Søberg), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 2ας Αυγούστου 2000 (υπόθεση R 312/1999-2), το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, J. Pírrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Ιουλίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 2ας Αυγούστου 2000 (υπόθεση R 312/1999-2), στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να αποφανθεί επί της ασκηθείσας ενώπιόν του προσφυγής όσον αφορά τις επιπτώσεις στην κλάση 35 υπηρεσίες.

- 2) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 2ας Αυγούστου 2000 (υπόθεση R 312/1999-2), στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών απέρριψε την ασκηθείσα ενώπιόν του προσφυγή όσον αφορά τις κατωτέρω κατηγορίες υπηρεσιών:
 - «Υπηρεσίες τράπεζας πληροφοριών», που εμπίπτουν στην κλάση 38
 - «Παραγωγή και αναπαραγωγή δεδομένων, φωνής, κειμένου, εγγραφών ήχου και εικόνας σε κασέτες, ταινίες και δίσκους βίντεο και/ή ήχου [όπου περιλαμβάνονται σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROM) και διαδραστικοί σύμπυκνοι δίσκοι (CD-i)], καθώς και παιχνιδιών βίντεο (παιχνιδιών ηλεκτρονικών υπολογιστών)-παρουσίαση και εκμίσθωση κασετών, ταινιών και δίσκων βίντεο και/ή ήχου [όπου περιλαμβάνονται σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROM) και διαδραστικοί σύμπυκνοι δίσκοι (CD-i)], καθώς και παιχνίδια βίντεο (παιχνίδια ηλεκτρονικών υπολογιστών)-εκμίσθωση τηλεοπτικών δεκτών και αποκωδικοποιητών επιμόρφωση (επαγγελματική κατάρτιση), εκπαίδευση ψυχαγωγία αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες διοργάνωση διαγωνισμών στο μορφωτικό, εκπαιδευτικό, ψυχαγωγικό και αθλητικό τομέα διοργάνωση μαθημάτων εξ αποστάσεως δημοσίευση και έκδοση βιβλίων, περιοδικών και λοιπού έντυπου υλικού, καθώς και ανάλογων ηλεκτρονικών μέσων [στα οποία περιλαμβάνονται σύμπυκνοι δίσκοι (CD-ROM) και διαδραστικοί σύμπυκνοι δίσκοι (CD-i)] διεξαγωγή συναυλιών, θεατρικών και ψυχαγωγικών παραστάσεων, καθώς και αθλητικών αγώνων παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών βίντεο, καθώς και λοιπών προγραμμάτων εικόνας και ήχου, μορφωτικού, εκπαιδευτικού και ψυχαγωγικού περιεχομένου, επίσης για παιδιά και έφηβους παραγωγή, αναπαραγωγή, επίδειξη και εκμίσθωση εγγραφών ήχου και εικόνας σε κασέτες, ταινίες και δίσκους βίντεο ή/και ήχου-θεατρικές και μουσικές παραστάσεις», που εμπίπτουν στην κλάση 41
 - «Εκχώρηση, μεσιτεία, εκμίσθωση, καθώς και άλλου είδους εκμετάλλευση δικαιωμάτων από κινηματογραφικές ταινίες, τηλεοπτικές παραγωγές και παραγωγές βίντεο, καθώς και από άλλα προγράμματα εικόνας και ήχου-διαχείριση και αξιοποίηση πνευματικών δικαιωμάτων και δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας για τρίτους-αξιοποίηση επιμέρους δικαιωμάτων από κινηματογραφικές ταινίες και τηλεοπτικές παραγωγές στον τομέα της εμπορευματοποίησης ανάπτυξη λογισμικού, ειδικότερα στον τομέα των πολυμέσων, της αλληλεπιδραστικής τηλεόρασης και της συνδρομητικής τηλεόρασης λειτουργία δικτύων για τη μετάδοση μηνυμάτων, εικόνων, κειμένων, φωνής και δεδομένων παροχή τεχνικών συμβουλών στον τομέα των πολυμέσων, της αλληλεπιδραστικής τηλεόρασης και της συνδρομητικής τηλεόρασης (περιλαμβανόμενη στην κλάση 42) δημιουργία προγραμμάτων για την επεξεργασία δεδομένων, όπου περιλαμβάνονται παιχνίδια βίντεο και παιχνίδια ηλεκτρονικών υπολογιστών μεσιτεία και εκχώρηση αδειών πρόσβασης για χρήστες σε διαφορετικά δίκτυα επικοινωνίας», που εμπίπτουν στην κλάση 42.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 4 της 6.1.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 11ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-365/00, *Alsace International Car Service SARL (AICS) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου* ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις — Μεταφορά επιβατών με οχήματα με οδηγό κατά τις συνόδους του Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο — Συμβατό προς το γαλλικό δίκαιο)

(2002/C 202/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-365/00, *Alsace International Car Service SARL (AICS)*, με έδρα το Στρασβούργο (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους J. C. Fourgoux και J. L. Fourgoux, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, (εκπρόσωποι: O. Caisou-Rousseau και D. Peterheim), με αντικείμενο, αφενός, αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 2000 περί απορρίψεως της αιτήσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 5ης Σεπτεμβρίου 2000 σχετικά με το κύρος της συναφθείσας μεταξύ του Κοινοβουλίου και της Coopérative Taxi 13 συμβάσεως και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέστη από την απόφαση αυτή, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και P. Lindh, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Κοινοβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 2000 περί απορρίψεως της από 5 Σεπτεμβρίου 2000 αιτήσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως.
- 3) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων αυτών για τα οποία επιφυλάχθηκε το Πρωτοδικείο με τη διάταξη της 8ης Μαΐου 2001.

⁽¹⁾ EE C 28 της 27.1.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 2002

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/00, T-27/01 T-56/01 και T-69/01, *Carmine Salvatore Tralli κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας* ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Παράταση της περιόδου δοκιμασίας — Απόλυση διαρκούσης της περιόδου δοκιμασίας — Παραδεκτό — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Αιτιολογία — Δικαστικά έξοδα)

(2002/C 202/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/00, T-27/01 T-56/01 και T-69/01, *Carmine Salvatore Tralli*, πρώην υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κάτοικος Nidderau (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τους N. Pflüger, R. Steiner και S. Mittländer, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εκπρόσωποι: A. Sáinz de Vicuña Barrosos, M. Benisch, V. Saintot και B. Wägenbauer), που είχε ως αντικείμενο αιτήματα ακυρώσεως της από 18 Σεπτεμβρίου 2000 αποφάσεως περί παρατάσεως της περιόδου δοκιμασίας σχετικά με τη σύμβαση εργασίας του προσφεύγοντος, της από 29 Νοεμβρίου 2000 αποφάσεως περί απολύσεως του προσφεύγοντος, των αποφάσεων περί απορρίψεως των ενστάσεων σχετικά με τις προαναφερθείσες αποφάσεις περί παρατάσεως της περιόδου δοκιμασίας και περί απολύσεώς του, καθώς και αίτημα διαπιστώσεως της παραλείψεως του προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας καθόσον αυτός παρέλειψε να απαντήσει στην ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά της αποφάσεως περί παρατάσεως της περιόδου δοκιμασίας του, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, και K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, εξέδωσε στις 27 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αποφασίζει την ένωση και συνεκδίκαση των υποθέσεων T-373/00, T-27/01, T-56/01 και T-69/01 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση T-373/00.
- 3) Καταργείται η δίκη στις υποθέσεις T-27/01, T-56/01 και T-69/01.
- 4) Στην υπόθεση T-373/00 κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 5) Στις υποθέσεις T-27/01, T-56/01 και T-69/01 ο προσφεύγων φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της καθής.

⁽¹⁾ EE C 61 της 24.2.01, C 134 της 5.5.01, C 150 της 19.5.01 και C 173 της 16.6.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-74/01, Albano Ferrer de Moncada κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Άρθρο 19 του ΚΥΚ — Αίτηση εγκρίσεως
προσκομίσεως εγγράφων ενώπιον εθνικού δικαστηρίου)

(2002/C 202/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-74/01, Albano Ferrer de Moncada, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους L. Misson και L. Wuyen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και D. Waelbroeck), με αντικείμενο, αφενός, αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Ιανουαρίου 2001 περί σιωπηρής απορρίψεως της ενστάσεως που ο προσφεύγων άσκησε κατά της από 28 Αυγούστου 2000 αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία του απαγορεύθηκε να προσκομίσει διάφορα έγγραφα ενώπιον του ποινικού λουξεμβουργιανού δικαστηρίου και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την από 19 Ιανουαρίου 2001 απόφαση της Επιτροπής περί σιωπηρής απορρίψεως της ενστάσεως που ο προσφεύγων άσκησε κατά της από 28 Αυγούστου 2000 αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία του απαγορεύθηκε να προσκομίσει τα διαλαμβανόμενα στην ένστασή του έγγραφα ενώπιον του ποινικού λουξεμβουργιανού δικαστηρίου.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του προσφεύγοντος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 161 της 2.6.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-106/01, Νοέ Youssouroum κατά Συμβου-
λίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά ασφαλιστικού
ισοδυναμίου συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κτηθέντων
στο πλαίσιο επαγγελματικής δραστηριότητας προγενέστε-
ρης της αναλήψεως καθηκόντων στις Κοινότητες)

(2002/C 202/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-106/01, Νοέ Youssouroum, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους J.-N. Louis και V. Peere, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: F. Anton και A. με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 περί υπολογισμού ετών που προκύπτουν από τη μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που ο προσφεύγων απέκτησε βάσει του ελληνικού συστήματος, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 227 της 11.8.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-187/01, Arnaldo Mellone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή αποζημιώσεως)**

(2002/C 202/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-187/01, Arnaldo Mellone, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Eric Boigelot, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Langer και J. Currall), με την οποία ζητήθηκε, πρώτον, η ακύρωση της από 10 Ιουλίου 2000 αποφάσεως με την οποία ο Γενικός Διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως «Απασχόληση και κοινωνικές υποθέσεις» κατέστησε οριστική τη βαθμολόγηση του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1995 έως 30ής Ιουνίου 1997 και, εφόσον χρειάζεται, του διορθωτικού σημειώματος της 18ης Ιουλίου 2000, καθώς και της από 24 Απριλίου 2001 αποφάσεως του αντιπροέδρου της Επιτροπής περί απορρίψεως της ενστάσεώς του, δεύτερον, να αποφανθεί το Πρωτοδικείο ότι η έκθεσή του βαθμολογίας για την περίοδο 1995-1997 δεν έχει καταρτιστεί οριστικά και πρέπει να αποσυρθεί από τον προσωπικό του φάκελο και, τρίτον, η αποκατάσταση της επαγγελματικής και ηθικής ζημίας του προσφεύγοντος ύψους 10 000 ευρώ, το Πρωτοδικείο (μονομελές τμήμα: H. Legal), γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος, εξέδωσε στις 12 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 289 της 13.10.01.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 14ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-179/99, Sud Pesca SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Κοινό δασμολόγιο — Μη εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Κατάργηση δίκης)**

(2002/C 202/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-179/99, Sud Pesca SpA, με έδρα την Aspra Bagheria (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους

G. Amenta και M. Merola, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Tricot και M. Moretto), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(1999) 1050 της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 1999 (REC 1/98) με την οποία απορρίφθηκε αίτημα για την εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών μη απαιτηθέντων από την προσφεύγουσα λόγω εισαγωγής τόνου εντός κονσέρβας από την Τουρκία, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, Πρόεδρο, την V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Ιουνίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η Επιτροπή καταδικάζεται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 281 της 2.10.99.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 14ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T--325/99, Generale Conserve SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Κοινό δασμολόγιο — Μη εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Κατάργηση δίκης)**

(2002/C 202/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-325/99, Generale Conserve SpA, με έδρα το Assago (Ιταλία), (Italie), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους C. Cigolini, G. Durazzo και M. Hengel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Tricot και M. Moretto), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(1999) 1596 της Επιτροπής της 17ης Ιουνίου 1999 (REC 6/98) με την οποία απορρίφθηκε αίτημα για την εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών μη απαιτηθέντων από την προσφεύγουσα λόγω εισαγωγής τόνου εντός κονσέρβας από την Τουρκία, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, Πρόεδρο, την V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Ιουνίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η Επιτροπή καταδικάζεται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 63 της 4.3.00.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-200/00, Glenryck UK Ltd και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Κοινό δασμολόγιο — Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Κατάργηση δίκης)**

(2002/C 202/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-200/00, Glenryck UK Ltd, με έδρα το Henley-on-Thames (Ηνωμένο Βασίλειο), Maple Leaf Foods UK Ltd, με έδρα το Λονδίνο, Martin Mathews & Co. Ltd, με έδρα το Cheshunt (Ηνωμένο Βασίλειο) και North Country Quality Foods Ltd, με έδρα το Salford (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τον M. Cornwell-Kelly, solicitor, τον E. Mc Nicholas και την S. Saltissi, barristers, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Tricot και M. Schotter), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(2000) 1078 της Επιτροπής της 2ας Μαΐου 2000 (REM 14/99), της αποφάσεως C(2000) 1083 της Επιτροπής της 2ας Μαΐου 2000 (REM 16/99), της αποφάσεως C(2000) 1081 της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2000 (REM 15/99), και της αποφάσεως C(2000)1178 της Επιτροπής της 15ης Μαΐου 2000 (REM 43/99), με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις περί διαγραφής δασμών για την εισαγωγή από τις προσφεύγουσες τόνου εντός κονσέρβας από την Τουρκία, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, την V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Ιουνίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η Επιτροπή καταδικάζεται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 302 της 21.10.00.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 14ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-327/00, ICAT Food SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Κοινό δασμολόγιο — Μη εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Κατάργηση δίκης)**

(2002/C 202/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-327/00, ICAT Food SpA, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους R. Delfino,

M. Merola, F. Santaniello και D. P. Domenicucci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Tricot και M. Moretto), με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2000) 1612 της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2000 (REC 8/99) με την οποία απορρίφθηκε αίτημα για την εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών μη απαιτηθέντων από την προσφεύγουσα λόγω εισαγωγής τόνου εντός κονσέρβας από την Τουρκία, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, την V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Ιουνίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η Επιτροπή καταδικάζεται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 372 της 23.12.00.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 6ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-105/01, Società Lavori Impianti Metano Sicilia (SLIM Sicilia) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως — Σχέδια συγχρηματοδοτούμενα από το ΕΤΠΑ — Άρνηση παρατάσεως της προθεσμίας για την υποβολή αιτήσεως οριστικής πληρωμής — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό)**

(2002/C 202/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-105/01, Società Lavori Impianti Metano Sicilia (SLIM Sicilia), με έδρα τις Συρακούσες (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους N. Saitta, F. Saitta, M. Siragusa, F. M. Moretti και C. Lanciani, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Van Vliet και M. Moretto), με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως που προκύπτει από το έγγραφο το οποίο απευθύνθηκε, στις 12 Δεκεμβρίου 2000, στην Ιταλική Κυβέρνηση και με την οποία η Επιτροπή αρνείται να παρατείνει την προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως οριστικής πληρωμής και κλεισίματος του φακέλου που αφορά τη χρηματοδοτική συνδρομή 840503013/001 που χορήγησε το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως για τη σύνδεση των Συρακωτών με το δίκτυο διαθέσεως μεθανίου, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, J. Pírung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 6 Ιουνίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.*
- 2) *Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.*

(¹) ΕΕ C 212 της 28.7.01.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 7ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-290/01, ομόσπονδο κράτος του Brandebourg κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση δίκης)

(2002/C 202/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-290/01, ομόσπονδο κράτος του Brandebourg, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Γεωργίας, Χωροταξίας και Περιβάλλοντος, με έδρα το Postdam (Γερμανία), εκπροσωπούμενο από τους δικηγόρους G. Schohe και T. Masing, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. zur Hausen και M. Núñez-Müller), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής που περιέχεται στο ένταλμα εισπράξεως αριθ. 3240305411 της 13ης Σεπτεμβρίου 2001, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τον J. D. Cooke, Πρόεδρο, τον R. García-Valdecasas και την P. Lindh, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 7 Ιουνίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Καταργείται η δίκη.*
- 2) *Η Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.*

(¹) ΕΕ C 44 της 16.2.02.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 29ης Μαΐου 2002

στην υπόθεση T-21/02, Giuseppe Atzeni κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 97/612/ΕΚ της Επιτροπής — Κρατικές ενισχύσεις — Γεωργικός τομέας — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Απαράδεκτο)

(2002/C 202/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-21/02, Giuseppe Atzeni, κάτοικος Serdiana (Ιταλία), και λοιποί, εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους G. Dore και F. Ciulli, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και V. Di Buccì), με αντικείμενο, κυρίως, αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως 97/612/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 1997, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από την περιφέρεια Σαρδηνίας (Ιταλία), στον τομέα της γεωργίας (ΕΕ L 248, σ. 27) και, επικουρικώς, αίτηση περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής κατά το μέτρο που προβλέπει την επιστροφή των χορηγηθεισών ενισχύσεων, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο και R. García-Valdecasas, την P. Lindh, τον N. J. Forwood και τον H. Legal, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 29 Μαΐου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.*
- 2) *Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως του Συμβουλίου.*
- 3) *Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.*

(¹) ΕΕ C 118 της 18.5.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 25ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση T-34/02 R, B κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(«*Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις συνδεδεμένες με εργασίες ναυπηγήσεως και μετατροπής πλοίων που χορηγούνται ως ενισχύσεις για την ανάπτυξη — Ανάκτηση — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Fumus boni juris — Επείγον*»)

(2002/C 202/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-34/02 R, B, κάτοικος Βερσαλλιών (Γαλλία), και 255 άλλοι αιτούντες, εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους, P. Kirch και N. Chahid-Nourai, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. G. Rozet), με αίτημα την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως 2001/882/EK της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2001, για την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία με τη μορφή αναπτυξιακής ενίσχυσης στο επιβατηγό Le Levant που ναυπηγήθηκε στο Alstom Leroux Naval και προοριζόταν να χρησιμοποιηθεί στο Saint-Pierre-et-Miquelon (EE L 327, σ. 37), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε, στις 25 Ιουνίου 2002, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Masdar (U.K.) Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-159/02)

(2002/C 202/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Masdar (U.K.) Ltd, εκπροσωπούμενη από τους Philip Bentley, Q.C., και Patrick Green, Barrister, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 17 Μαΐου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την περιεχόμενη στο έγγραφο της 7ης Μαρτίου 2002 απόφαση της Επιτροπής με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα που μνημονεύονται στην επιβεβαιωτική αίτηση της προσφεύγουσας της 3ης Δεκεμβρίου 2001·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση είναι η ίδια με αυτή στην υπόθεση T-68/02, Masdar (UK) κατά Επιτροπής, το δε αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως είναι η απόφαση της Επιτροπής περί ρητής απορρίψεως του αιτήματος της προσφεύγουσας για πρόσβαση στις δύο εκθέσεις λογιστικού ελέγχου που μνημονεύονται στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναφορικά με την ανωτέρω μνημονευθείσα υπόθεση (που δεν έχει εισέτι δημοσιευθεί).

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έχει διαπράξει παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, στο μέτρο που στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν παρέχονται επαρκείς εξηγήσεις σχετικά με τον υποχρεωτικό αποκλεισμό, στην πρώτη και δεύτερη παύλα της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾.

Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή έχει υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, του ανωτέρω κανονισμού, στο μέτρο που, σύμφωνα με την αμφισβητούμενη απόφαση, αποδοχή του αιτήματος της προσφεύγουσας θα υπονόμει την προστασία του σκοπού των επιθεωρήσεων, ερευνών και λογιστικών ελέγχων καθώς και την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτων επιχειρήσεων.

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή έχει επίσης υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, του προμνημονευθέντος κανονισμού και έχει παραβιάσει τις γενικές αρχές του δικαίου, στο μέτρο που στην αμφισβητούμενη απόφαση διαπιστώνεται ότι δεν υφίστατο ανυπόθετο δημόσιο συμφέρον στην αποκάλυψη στην προσφεύγουσα των εκθέσεων λογιστικού ελέγχου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ης Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, της 31.5.2001, σ. 43).

Προσφυγή της Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-168/02)

(2002/C 202/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, εκπροσωπούμενη από τον Scott Crosby, Solicitor, άσκησε, στις 4 Ιουνίου 2002, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2002, με την οποία δεν επετράπη η πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία κατέχει η Επιτροπή και τα οποία συνέταξαν οι γερμανικές αρχές σχετικά με την επέκταση των υφισταμένων εγκαταστάσεων της Daimler Chrysler Aerospace GmbH στον Έλβα στο Αμβούργο, για την τελική συναρμολόγηση του Airbus A3XX, σε μια περιοχή προοριζόμενη για το δίκτυο Natura 2000, όπως αυτά είχαν προσδιορισθεί στην αρχική αίτηση της προσφεύγουσας, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, στην κατηγορία Β του παραρτήματος ΙΙΙ της αιτήσεως αυτής,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα ζήτησε να της επιτραπεί η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα τα οποία αφορούν τη γνώμη της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2002, με την οποία επετράπη στη Γερμανία να αποχαρακτηρίσει το Mühlenberger Loch, μια περιοχή προστατευόμενη βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ως τμήμα του δικτύου Natura 2000. Στην προσφεύγουσα επετράπη η πρόσβαση σε ορισμένα από τα έγγραφα αυτά. Ωστόσο, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατόπιν προς τούτο αιτήσεως υποβληθείσας από τις γερμανικές αρχές, δεν επετράπη στην προσφεύγουσα η πρόσβαση στα έγγραφα που είχαν συντάξει οι γερμανικές αρχές και ήσαν στην κατοχή της Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή ερμήνευσε λανθασμένα το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από το νόημα των λέξεων που χρησιμοποιούνται προκύπτει ότι η εκ μέρους τρίτου αίτηση δεν επιβάλλει στην Επιτροπή μια απόλυτη υποχρέωση να συμμορφωθεί με την αίτηση αυτή υπό οποιαδήποτε περίπτωση. Η Επιτροπή ανέφερε ωστόσο στην απόφαση ότι τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα αρνησικυρίας βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού.

Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά επίσης παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού, θεωρουμένου συνολικά. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο σκοπός της διαβουλεύσεως με τις γερμανικές αρχές ήταν να παρασχεθεί η δυνατότητα στην Επιτροπή να εκτιμήσει αν μπορούσε να ισχύσει μια εξαίρεση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, ή 4, παράγραφος 2. Ωστόσο, τέτοια εκτίμηση προφανώς δεν έγινε από την Επιτροπή. Αντιθέτως, η Επιτροπή ανέφερε ότι ένα κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να αποκλείσει την πρόσβαση στα έγγραφα που προέρχονται από αυτό, πράγμα το οποίο συνεπάγεται, κατά την προσφεύγουσα, την επανεισαγωγή του «κανόνα του συντάκτη του εγγράφου».

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν διατυπώνεται προσηκούσα αιτιολογία για τον αποκλεισμό της προσβάσεως στα έγγραφα και συνεπώς η απόφαση αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 253 της Συνθήκης ΕΚ. Επίσης, δεν αιτιολογείται το γεγονός ότι δεν επετράπη η μερική πρόσβαση στα έγγραφα.

Η προσφεύγουσα τελικώς αναφέρει ότι υφίσταται σαφές δημόσιο συμφέρον για την κοινολόγηση των εγγράφων αυτών, καθόσον το πρόγραμμα που οδηγεί στην καταστροφή του Mühlenberger Loch αποτέλεσε αντικείμενο πολλών σχολίων σε δημόσιες συζητήσεις και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Συνεπώς, το κοινό πρέπει να γνωρίζει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η γνώμη της Επιτροπής με την οποία επετράπη ο αποχαρακτηρισμός του Mühlenberger Loch, προκειμένου να κατανοήσει πώς αυτό συνάδει με τους περιβαλλοντικούς σκοπούς και αρχές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, 31/05/2001, σ. 43).

Προσφυγή της Maria Rosaria Ragazzini κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 29 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-170/02)

(2002/C 202/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Maria Rosaria Ragazzini, κάτοικος Faenza (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους Georges Vandersanden, Laure Levi και Aurore Finchelstein, δικηγόρους, άσκησε στις 29 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 20ής Φεβρουαρίου 2002, περί μη υπαγωγής της προσφεύγουσας στο άρθρο 73 του ΚΥΚ·

- να ορίσει ότι το κεφάλαιο που θα πρέπει να της καταβληθεί δυνάμει του άρθρου 73 του ΚΥΚ θα φέρει τόκους προς 5,75% από 26ης Ιανουαρίου 1988, ημερομηνίας του ατυχήματός της·
- να της επιδικάσει αποζημίωση ύψους 138 358,88 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που προξένησε στην προσφεύγουσα η προσωρινώς, υπό την επιφύλαξη ακριβέστερου προσδιορισμού και επαυξησέως του, όσον αφορά την υλική ζημία και κατ' επιεική εκτίμηση όσον αφορά την ηθική βλάβη·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Κατόπιν των βλαβών που υπέστη η υγεία της προσφεύγουσας λόγω του τοκετού της το 1988, το καθού όργανο, αφενός, θεώρησε ότι οι βλάβες αυτές δεν οφείλονταν σε ατύχημα και, αφετέρου, αναγνώρισε ότι η προσφεύγουσα έπαυσε από διαρκή ολική αναπηρία η οποία δεν της επέτρεπε να εργαστεί.

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι έχει ανακύψει ένα νέο πραγματικό στοιχείο που δικαιολογεί νέα αίτησή της ώστε να υπαχθεί στο άρθρο 73 του ΚΥΚ και να θεωρηθεί ότι οι βλάβες της υγείας της οφείλονται σε ατύχημα. Κατά την προσφεύγουσα, τα πορίσματα της ιατρικής επιτροπής του 1988 δεν αντικατοπτρίζουν τη σημερινή κατάσταση της υγείας της, καθόσον οι παρεπόμενες βλάβες της υγείας της δεν έπαυσαν να επιδεινώνονται και να πολλαπλασιάζονται στη διάρκεια των ετών αυτών. Επιπλέον, η επιτροπή δεν εξέτασε την κατάσταση της προσφεύγουσας από πλευράς της αβεβαιότητας της θεραπευτικής αγωγής. Κατά την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι οι βλάβες της συνδέονται με την αβεβαιότητα της θεραπευτικής αγωγής, θα πρέπει να θεωρηθούν ότι οφείλονται σε ατύχημα.

Κατά συνέπεια, απορρίπτοντας την αίτησή της, το καθού παρέβη το άρθρο 73 του ΚΥΚ, καθώς και τη ρύθμιση σχετικά με την ασφάλιση έναντι των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, ειδικότερα, τα άρθρα 12, 14 και 22 της ρυθμίσεως αυτής. Επιπλέον, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή του Jan Pflugradt κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 12 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-179/02)

(2002/C 202/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Jan Pflugradt, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο N. Pflüger, άσκησε στις 12 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την έκθεση βαθμολογίας (ECB Performance Appraisal 2001) του προσφεύγοντος για το έτος 2001·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της καθής, ζητεί την ακύρωση της εκθέσεως βαθμολογίας για το έτος 2001. Θεωρεί ότι η εν λόγω έκθεση συνιστά βλαπτικό μέτρο εις βάρος του, διότι η καθής δεν περιορίστηκε μόνο στην αξιολόγηση της αποδόσεώς του. Αντιθέτως, στήριξε την αξιολόγησή της επί προβαλλομένων πραγματικών περιστατικών, την ακρίβεια των οποίων αμφισβητεί ο προσφεύγων, και τα οποία συνιστούν ανασταλτικό παράγοντα στην εξέλιξη της σταδιοδρομίας του.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής, για λόγους προστασίας των δεδομένων, δεν μπορεί να επικαλείται στοιχεία τα οποία συγκεντρώθηκαν με ηλεκτρονικά μέσα, και ότι, και εξ αυτού μόνον του λόγου, η στηριζόμενη σε τέτοια στοιχεία έκθεση βαθμολογίας είναι άκυρη. Εξάλλου, η έκθεση βαθμολογίας πρέπει να ακυρωθεί διότι στηρίζεται σε ανακριβή στοιχεία.

Προσφυγή της Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-181/02)

(2002/C 202/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung, Neugersdorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον U. Ehrlicke, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιουνίου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 12.3.2002 — Υπόθεση C(2002)944 — σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην εταιρία Neue Erba Lautex GmbH και στην εταιρία υπό εκκαθάριση Erba Lautex GmbH·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή επέβαλε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας την υποχρέωση να ζητήσει από τον όμιλο που συνιστούν οι εταιρίες Erba Lautex GmbH, υπό εκκαθάριση, και Neue Erba Lautex GmbH ενισχύσεις συνολικού ύψους 7,834 εκατομμυρίων ευρώ.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι ανακριβής η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα και η Erba Lautex GmbH συνιστούν μία επιχειρηματική ομάδα ή ένα όμιλο, ότι η επιλεξιμότητα των ενισχύσεων για τη διάσωση ή για την αναδιάρθρωση εκτιμάται μόνον υπέρ του ομίλου, ότι έχει εφαρμογή το «δόγμα Deggendorf» και ότι οι ενισχύσεις πρέπει να αναζητηθούν από τα δύο μέλη αυτού του ομίλου. Η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται στην εσφαλμένη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν συνιστά εταιρία προερχόμενη από εξαγορά, κατά την έννοια του εξαιρετικού κανόνα της υποσημειώσεως 10 των κατευθυντηρίων γραμμών⁽¹⁾. Παραλείποντας να προβεί στην εφαρμογή αυτού του εξαιρετικού κανόνα η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, χωρίς να προβάλει κανένα αντικειμενικό λόγο προς δικαιολόγηση της διαφοράς μεταχειρίσεως.

Κατά την προσφεύγουσα, η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα και η Erba Lautex GmbH πρέπει να θεωρηθούν ως όμιλος, είναι πεπλανημένη καθόσον η προσφεύγουσα δεν ελέγχεται από τη Erba Lautex GmbH, αλλά από σύνδικο πτωχεύσεως. Συνέπεια των πεπλανημένων εκτιμήσεων της Επιτροπής είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη ήδη και μόνον λόγω παραβάσεως του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με τις κατευθυντήριες γραμμές, και πρέπει, κατά συνέπεια, να ακυρωθεί.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι πεπλανημένως η Επιτροπή χαρακτήρισε ενίσχυση το συγκεκριμένο μέτρο ή, έτι επικουρικότερον, ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της υπέρμετρη έκταση της ενισχύσεως. Με τη διαπίστωση ότι η απόφαση του 1999 που αφορούσε την Erba Lautex GmbH και την επιστροφή ενισχύσεων δεν εκτελέστηκε, η Επιτροπή προφανώς τελεί σε πλάνη περί τα πράγματα.

Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως και προέβη σε παραβίαση ουσιωδών τύπων. Παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και δεν έλαβε υπόψη της το δικαίωμα της Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως να διατυπώσει τη γνώμη της. Τέλος, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διέπραξε κατάχρηση εξουσίας και προσέβαλε το δικαίωμα για χρηστή λειτουργία της διοικήσεως.

(¹) Κατευθυντήριες κοινοτικές γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις διασώσεως και αναδιάρθρωσεως προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ C 288, της 9.10.1999, σ. 2).

Προσφυγή της Uni-Pharma — Κλέων Τσέτης Φαρμακευτικά Εργαστήρια Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική Εταιρία — κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς

(Υπόθεση T-182/02)

(2002/C 202/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Uni-Pharma — Κλέων Τσέτης Φαρμακευτικά Εργαστήρια Ανώνυμος Βιομηχανική και Εμπορική Εταιρία, με έδρα στην Κάτω Κρηφισιά, Αττική, εκπροσωπούμενη από τις δικηγόρους Ελένη Γιώτη-Μάνθου και Μαρία Μπρά, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 10 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αποφανθεί ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επιμάχων σημάτων·
- να ακυρώσει την αμφισβητούμενη απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών, της 27ης Φεβρουαρίου 2002·
- να καταδικάσει το Γραφείο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των αμοιβών των συνηγόρων της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το λεκτικό σήμα «Arotel» για ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 5 (αναλγητικά και αντιπυρετικά) — αίτηση καταχώρισεως αριθ. 613 554
Δικαιούχος του αντιταχθέντος σήματος:	Biofarma (πρώην Orsem)
Αντιταχθέντα σήματα στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής:	Το εθνικό και διεθνές λεκτικό σήμα «Aportex», για ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 5 (φαρμακευτικά προϊόντα για την πρόληψη και/ή τη θεραπεία διαταραχών οφειλομένων στην εμμηνόπαυση)
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών

- Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: — διαδικαστικές πλημμέλειες, λόγω της εκ νέου αναθέσεως της προσφυγής σε διαφορετικό τμήμα και λόγω της μη ενημερώσεως της προσφεύγουσας για την αλλαγή του ονόματος του ασκήσαντος την ανακοπή.
- έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών
- υπέρβαση των ορίων της έννοιας «κίνδυνος συγχύσεως».
- κατάχρηση δικαιώματος εκ μέρους του ανακόπτοντος, καθόσον ουδέποτε χρησιμοποίησε το αντιταχθέν σήμα.

Προσφυγή της El Corte Inglés, S. A. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 11 Ιουνίου 2001

(Υπόθεση T-183/02)

(2002/C 202/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η El Corte Inglés, S. A., με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο J. L. Rivas Zurdo άσκησε στις 11 Ιουνίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [(στο εξής: Γραφείου)].

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου της 22ας Μαρτίου 2002 και την απόφαση του τμήματος ανακοπών του Γραφείου της 17ης Σεπτεμβρίου 1999.
- να κάνει δεκτή την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος «MUNDICOR» για όλα τα προϊόντα της κατηγορίας 2.
- να καταδικάσει το καθού ή τους καθών στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα MUNDICOR (αίτηση περί καταχώρισεως δημοσιευθείσα στο Δελτίο Κοινοτικών Σημάτων αρ. 27/98, σ. 600, της 14ης Απριλίου 1998) για προϊόντα των 42 κατηγοριών της Ονοματολογίας

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Η González Cabello S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:

Το ισπανικό σήμα MUNDICOLOR για προϊόντα της κατηγορίας 2 (χρώματα, βερνίκια, λάκες· μέσα προφυλάξεως κατά της σκωρίας και μέσα συντηρήσεως ξύλου· χρωστικές ουσίες· αντιδιαβρωτικές ουσίες· ακατέργαστες φυσικές ρητίνες· μέταλλα σε φύλλα [ελάσματα] και σε μορφή σκόνης για ζωγράφους, διακοσμητές, τυπογράφους και καλλιτέχνες).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής που άσκησε η El Corte Inglés S.A.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:

Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).

Προσφυγή της El Corte Inglés, S. A. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 11 Ιουνίου 2001

(Υπόθεση T-184/02)

(2002/C 202/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η El Corte Inglés, S. A., με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο J. L. Rivas Zurdo άσκησε στις 11 Ιουνίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [(στο εξής: Γραφείου)].

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου της 22ας Μαρτίου 2002 στην υπόθεση 115/2000-1 και την απόφαση του τμήματος ανακοπών του Γραφείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1999·
- να κάνει δεκτή την αίτηση για καταχώριση κοινοτικού σήματος αρ. 557 108 «MUNDICOR» για όλες τις υπηρεσίες των κατηγοριών 39 «μεταφορές και οργάνωση ταξιδιών» και 42 «υπηρεσίες παροχής διατροφής και προσωρινής καταλύσεως»·
- να καταδικάσει το καθού ή τους καθών στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Σήμα προς καταχώριση:	Το λεκτικό σήμα MUNDICOR (αίτηση περί καταχωρίσεως δημοσιευθείσα στο Δελτίο Κοινοτικών Σημάτων αρ. 27/98, σ. 600, της 14ης Απριλίου 1998) για προϊόντα των 42 κατηγοριών της Ονοματολογίας.
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Η IBERIA Líneas Aéreas de España S.A.
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Το ισπανικό λεκτικό σήμα MUNDICOLOR για προϊόντα των κατηγοριών 39 (υπηρεσίες μεταφοράς ταξιδιωτών, εκδρομές και τουριστικές προσφορές) και 42 (υπηρεσίες παροχής ξενοδοχειακών καταλυμάτων, προγραμματισμός ταξιδιών και οργάνωση διακοπών). Το μικτό διεθνές σήμα MUNDICOLOR, που ισχύει στη Γαλλία, Ιταλία, Αυστρία και στις χώρες Benelux, για «υπηρεσίες προγραμματισμού ταξιδιών και οργάνωσης ταξιδιών» της κατηγορίας 39 και «υπηρεσίες παροχής καταλυμάτων και διατροφής σε ξενοδοχεία» της κατηγορίας 42.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Δέχεται την ανακοπή.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής που άσκησε η El Corte Inglés S.A.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).

Προσφυγή που ασκήθηκε από το Succession Picasso κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-185/02)

(2002/C 202/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Το Succession Picasso, εκπροσωπούμενο από τον Charles Gielen, lawyer, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 13 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς. Έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών υπήρξε η DaimlerChrysler AG (Διαχείριση Πνευματικής Ιδιοκτησίας).

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών της 18ης Μαρτίου 2002 καθώς και αυτήν του τμήματος ανακοπών της 11ης Ιανουαρίου 2001·
- να αναγνωρίσει ότι η ασκηθείσα από το προσφεύγον ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος PICARO είναι βάσιμη, να απορρίψει τη σχετική με το σήμα αίτηση εξ ολοκλήρου και/ή να εκδώσει οποιαδήποτε άλλη σχετική απόφαση που κρίνει ενδεδειγμένη·
- να καταδικάσει την Daimler Chrysler AG στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα για το κοινοτικό εμπορικό σήμα:	Daimler Chrysler AG.
Το επιδιωκόμενο κοινοτικό εμπορικό σήμα:	Το λεκτικό σήμα PICARO - Αίτηση αριθ. 927764, σχετικά με αγαθά της κλάσεως 12 (οχήματα και μέρη αυτών).
Κάτοχος του δικαιώματος επί του εμπορικού σήματος ή σημείου που μνημονεύεται στη διαδικασία ανακοπής:	Succession Picasso.
Δικαίωμα επί του εμπορικού σήματος ή σημείου που μνημονεύεται στη διαδικασία ανακοπής:	Το λεκτικό σήμα PICASSO (κοινοτικό εμπορικό σήμα καταχωρισθέν υπό τα στοιχεία 614567).
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της σχετικής προσφυγής.

Προβαλλόμενα επιχειρήματα: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β_, του κανονισμού 40/94: Υφίσταται πιθανότητα συγχύσεως λόγω της αναμφισβήτητης ταυτότητας ή, τουλάχιστον, ομοιότητας μεταξύ των σχετικών αγαθών, η οπτική και φωνητική ομοιότητα των σημάτων καθώς και η συμφυής χαρακτηριστικότητα του μνημονευμένου στην ακακοπή σήματος.

Προσφυγή της Freiburger Lebensmittel GmbH & Co. Produktions- und Vertriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχήματα και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-188/02)

(2002/C 202/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: θα προσδιοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής συντεταγμένο στη γερμανική γλώσσα)

Η Freiburger Lebensmittel GmbH & Co. Produktions- und Vertriebs KG, Βερολίνο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο K.-D. Rathke άσκησε στις 17 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχήματα και υποδείγματα). Η Roberto S.A., Chevilly (Γαλλία) ήταν έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών, της 28.2.2002, στην υπόθεση R 1155/2000-4·
- να καταδικάσει την ασκήσασα την ανακοπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώρηση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Alberto» για ορισμένα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 – αίτηση καταχώρισεως αριθ. 26211

Δικαιούχος του σήματος ή του σημείου που αντιτάχθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής: Roberto S.A.

Σήμα ή σημείο που αντιτάχθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής:

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:

Διεθνές σήμα αριθ. 516269 «Roberto» για ορισμένα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 και η εμπορική επωνυμία της ασκήσασας την ανακοπή «ROBERTO»

Απόρριψη της ανακοπής

Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος

— Παράβαση του κανόνα 16 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 (1);

— Παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 42, παράγραφος 1, και 8 παράγραφοι 2 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (2).

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13.12.1995 περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20.12.1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Anita Jannice Österholm κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-190/02)

(2002/C 202/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Anita Jannice Österholm, κάτοικος Στοκχόλμης, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Juan Ramon Iturriagoitia Bassas, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 17 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, κατά κύριο λόγο, την απόφαση της ΑΔΑ, της 11ης Μαρτίου 2002, που εμπεριέχει την απάντηση στη διοικητική ένστασή της αριθ. 389/01·
- να ακυρώσει μερικώς την απόφαση της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού και Διοικήσεως της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2001, σχετικά με τον υπολογισμό των ημερών αδειας μεταξύ 8ης και 31ης Ιουλίου 2000·

- να θεωρήσει την περίοδο μεταξύ 8ης και 31ης Ιουλίου 2000 ως περίοδο αναρρωτικής αδειάς·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά την υποβολή από την προσφεύγουσα ιατρικού πιστοποιητικού βεβαιώνοντας ότι ήταν ανίκανη προς εργασία για έναν μήνα, η προσφεύγουσα δήλωσε στην Επιτροπή ότι επιθυμούσε να κάνει χρήση του πιστοποιητικού αυτού μόνο για την περίοδο μιας εβδομάδας, το δε υπόλοιπο διάστημα του μήνα να θεωρηθεί ως τμήμα της ετήσιας αδειάς της. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα ζήτησε ολόκληρη η ανωτέρω περίοδος να θεωρηθεί ως αναρρωτική άδεια και, επομένως, να μην υπολογιστεί στην ετήσια άδειά της.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 59 του ΚΥΚ, εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, κατάχρηση εξουσίας, έλλειψη αιτιολογίας και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας καθώς και παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και μέριμνας.

Προσφυγή της G.D. Searle LLC κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 21 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-192/02)

(2002/C 202/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η G.D. Searle LLC, εκπροσωπούμενη από τον Graham Farrington, Solicitor, άσκησε στις 21 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του καθού της 10ης Απριλίου 2002·
- να υποχρεώσει το καθού να αναπέμψει την αίτηση καταχώρισεως που είχε υποβάλει στην υπηρεσία εξετάσεως για επανεξέταση του κοινοτικού σήματος με αριθμό 1299833.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σχετικό κοινοτικό σήμα: Το εικονιστικό σήμα με αριθμό αιτήσεως 1299833.

Προϊόντα και υπηρεσίες: Ορισμένα προϊόντα της κατηγορίας 5: φαρμακευτικά παρασκευάσματα που λειτουργούν ως αντιφλεγμονώδη αναλγητικά.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή του Michel Van Beek κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-199/02)

(2002/C 202/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Michel Van Beek, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Étienne Marchal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 24 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να μην τον προαγάγει στον βαθμό Α4, αναφορικά με το έτος προαγωγών 2001·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων στην υπό κρίση υπόθεση, υπάλληλος βαθμού Α5, προσβάλλει την άρνηση της ΑΔΑ να τον προαγάγει στον βαθμό Α4, αναφορικά με το έτος προαγωγών 2001.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων επικαλείται τους ακόλουθους λόγους:

- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως·
- παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ καθώς και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της προσδοκίας για την ολοκλήρωση της σταδιοδρομίας, ομοίως δε και της αρχής της χρηστής διοικήσεως και εύρυθμης διοικήσεως.

Προσφυγή του Βασιλείου Τσαρνάβα κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 29 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-200/02)

(2002/C 202/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Βασιλείος Τσαρνάβας, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Nicolas Lhoëst, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 29 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2002, με την οποία απορρίφθηκε μερικώς η διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, καθόσον αφορά το αίτημά του καταβολής αποζημιώσεως·
- να υποχρεώσει, όπως είναι επόμενο, την Επιτροπή να του καταβάλει αποζημίωση ύψους 12 500 ευρώ για την ηθική βλάβη που έχει υποστεί·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί ζημία λόγω της εκ μέρους της Επιτροπής παραβάσεως των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ, στο μέτρο που η σημειωθείσα στην κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας του καθυστέρηση είναι καταλογιστέα στο εν λόγω κοινοτικό όργανο.

Προσφυγή της Nicoletta Falcone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση T-207/02)

(2002/C 202/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Nicoletta Falcone, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο καθηγητή Massimo Condinanzi, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Ιουλίου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να αποκλείσει την προσφεύγουσα από τις εξετάσεις που επακολούθησαν τα test προεπιλογής, η οποία της κοινοποιήθηκε με την από 02.05.02 επιστολή ADMIN A2/5000LM — IT 001451 υπογραφόμενη από τον Erik Halskov·
- να ακυρώσει κάθε άλλη μεταγενέστερη και συνακόλουθη απόφαση ενδεχομένως ληφθείσα από την επιτροπή σχετικά με τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας από τον επίδικο διαγωνισμό·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στην παρούσα υπόθεση βάλλει κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής να μη της επιτρέψει τη συμμετοχή στη γραπτή εξέταση του γενικού διαγωνισμού COM/A/10/01 τομέας 01/δικαίο, με την αιτιολογία ότι είχε λάβει ανεπαρκή βαθμολογία για να περιληφθεί μεταξύ των 400 υποψηφίων με τα καλύτερα αποτελέσματα.

Υπενθυμίζει σχετικά ότι, κατά την προκήρυξη του προαναφερθέντος διαγωνισμού, έπρεπε να συμπληρώσουν την αίτηση υποψηφιότητας μόνον οι υποψήφιοι που θα ήσαν μεταξύ των 400 καλύτερων σε βαθμολογία στο στάδιο της προεπιλογής.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται:

- ότι η προκήρυξη είναι παράνομη λόγω παραβάσεως των άρθρων 4 και 5 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- ότι προσβάλλεται η αρχή της χρηστής διοικήσεως, που δημιουργεί υποχρέωση της επιτροπής να επιτρέψει τη συμμετοχή στις εξετάσεις μόνον στους υποψηφίους που πληρούν τις οριζόμενες στην προκήρυξη προϋποθέσεις συμμετοχής.

Προσφυγή-αγωγή της Lene Beier κατά της Ευρωπόλ που ασκήθηκε στις 3 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση T-208/02)

(2002/C 202/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Lene Beier, κάτοικος Χάγης (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Maria Franciscus Baltussen και τη δικηγόρο Pauline de Casparis, άσκησε στις 3 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπόλ.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει τη σιωπηρή απόρριψη από την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως που η προσφεύγουσα υπέβαλε κατά της αποφάσεως της 23ης Νοεμβρίου 2001 και συγχρόνως να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2001·
- 2) κυρίως, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως να καταβάλει στην προσφεύγουσα δύο επιπλέον μισθούς από την 1η Ιουλίου 2001· επικουρικώς, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως να καταβάλει στην προσφεύγουσα έναν επιπλέον μισθό από την 1η Ιουλίου 2001·
- 3) να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως να καταβάλει τα οφειλόμενα στην προσφεύγουσα εντός 48 ωρών από την επίδοση της αποφάσεως που θα εκδοθεί, πλέον των νομίμων τόκων κατά το ολλανδικό δίκαιο·
- 4) να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως να καταβάλει στην προσφεύγουσα εντός 48 ωρών από την επίδοση της αποφάσεως που θα εκδοθεί 1 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που η προσφεύγουσα υπέστη·
- 5) να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εργάζεται στην Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως. Με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν αυξήθηκε ο μισθός της λόγω της κρίσεως που σχηματίστηκε γι' αυτήν.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 29 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Διοικητικής Ενοστάσεως. Κατά την προσφεύγουσα, το διοικητικό συμβούλιο έχει παραλείψει να θεσπίσει τους αναγκαίους κανόνες για τις μισθολογικές αυξήσεις σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι σημειώθηκε υπέρβαση των ορίων της διακριτικής εξουσίας του διευθυντή, καθόσον η απόφαση δεν στοιχεί με τις επιταγές της προνοίας και της αμεροληψίας. Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή-αγωγή του Andreas Mausolf κατά της Ευρωπαϊκής Διοικητικής Ενοστάσεως στις 5 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση T-209/02)

(2002/C 202/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο Andreas Mausolf κάτοικος Leiden (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Maria Franciscus Baltussen και τη δικηγόρο Pauline de Casparis, άσκησε στις 5 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπαϊκής Διοικητικής Ενοστάσεως.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει τη σιωπηρή απόρριψη από την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως που ο προσφεύγων υπέβαλε κατά της αποφάσεως της 23ης Νοεμβρίου 2001 και συγχρόνως να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2001·
- 2) να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως να καταβάλει στον προσφεύγοντα δύο επιπλέον μισθούς από την 1η Ιουλίου 2001·
- 3) να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως να καταβάλει τα οφειλόμενα στον προσφεύγοντα εντός 48 ωρών από την επίδοση της αποφάσεως που θα εκδοθεί, πλέον των νομίμων τόκων κατά το ολλανδικό δίκαιο·
- 4) να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων εργάζεται στην Ευρωπαϊκή Διοικητική Ενοστήσεως. Με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν αυξήθηκε ο μισθός του λόγω της κρίσεως που σχηματίστηκε γι' αυτόν.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η απόφαση αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 29 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Διοικητικής Ενοστάσεως. Κατά τον προσφεύγοντα, το διοικητικό συμβούλιο έχει παραλείψει να θεσπίσει τους αναγκαίους κανόνες για τις μισθολογικές αυξήσεις σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Περαιτέρω, ο προσφεύγων διατείνεται ότι σημειώθηκε υπέρβαση των ορίων της διακριτικής εξουσίας του διευθυντή, καθόσον η απόφαση δεν στοιχεί με τις επιταγές της προνοίας και της αμεροληψίας. Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Διαγραφή της υποθέσεως T-258/97⁽¹⁾

(2002/C 202/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2002, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-258/97, Eridania SpA και λοιποί κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

⁽¹⁾ EE C 357 της 22.11.97.

Διαγραφή της υποθέσεως T-382/00 ⁽¹⁾

(2002/C 202/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Με Διάταξη της 30ής Μαΐου 2002, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως T-382/00, Monsanto Company κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

(¹) ΕΕ C 61 της 24.2.2001.

Διαγραφή της υποθέσεως T-238/01 ⁽¹⁾

(2002/C 202/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 28ης Μαΐου 2002, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως Τα-238/01, Centre Européen pour la Statistique et le Développement A.s.b.l. (CESD-Communautaire) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 331 της 24.11.2001.

Διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-143/01 και T-161/01 ⁽¹⁾

(2002/C 202/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Με διάταξη της 4ης Ιουνίου 2002, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-143/01 και T-161/01, Raymond Maxwell και Liam O'Bradaigh κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.01 και C 289 της 13.10.2001.

Διαγραφή της υποθέσεως T-2/02 ⁽¹⁾

(2002/C 202/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Με διάταξη της 7ης Ιουνίου 2002, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-2/02, Guillermo Balmori Abella κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

III

(Πληροφορίες)

(2002/C 202/70)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*

EE C 191 της 10.8.2002

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 180 της 27.7.2002

EE C 169 της 13.7.2002

EE C 156 της 29.6.2002

EE C 144 της 15.6.2002

EE C 131 της 1.6.2002

EE C 118 της 18.5.2002

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
